

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

ZINDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA
ÖZGÜRLÜK

• Partiye
Devrime
Yürümek

• Mevzilerden
Cephelere
3.Dünya
Savaşı

• Hayal
Umut
Hareket

• Buca
Park Bahçe
İşçileri
Direnişte

• UPS İşçileri
Direnişe
Devam
Ediyor

• TEKEL
İşçileri
Direnişe
Çağırıyor

YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ

BUCA TAŞERON İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR

PARTİYLE DEVRİME YÜRÜMEK

Leninist Parti, burjuvaziye karşı mücadele verirken, aynı anda burjuvazinin işçi sınıfı üzerindeki etkisi demek olan reformist ve oportünist akımlara karşı da kararlı bir mücadele yürütmüştür. Çok yönlü mücadele Parti'ye emekçi kitleleri zafere götürecektir, yetkin, çelikleşmiş ve sağlam bir özellik kazandırmıştır.

Parti'nin on yıllarca süren devrimci mücadelesi hep burjuva terör altında geçmiştir. Faşist devlet saldırıları ve ağır koşullarda örgütlü komünist mücadeleyi kesintiye uğratmadan yürüten Parti, ne denli sağlam bir yapıya sahip olduğunu kanıtlamıştır. Tüm bu ileri ve sağlam birikimler, başarıya ulaşmak isteyen devrimci sınıf proletarya için birer dayanaktır. En çetin koşullarda geçen mücadele tarihi, proleter partiyi, işçi sınıfına ve emekçi halk kitlelerine öncülük etme, onları iktidarı ele geçirme, sosyalizme yönlendirme mücadelesinde ileri düzeye getirmiştir.

Proletaryanın bağımsız bir sınıf olarak hareket etmesi, kendi kurtuluşunun koşuludur –ilk koşul. Bağımsız bir sınıf olarak davranma ve devrimci bir sınıf politikası izlemek için Marx, Engels ve Lenin'in devrimci teorisine ve yöntemlerine dayanmak gerekiyor. Yalnızca proleter bilim işçi sınıfını zafere götürebilir. Ama bu o kadar basit değildir. Burjuvazi emekçilerin başarıya ulaşmalarını önlemek için, çalışan sınıfı sürekli ideolojik bombardıman altında tutar. İşçi sınıfı hareketi içindeki uzlaşmacı küçük burjuva unsurlar, emekçi sınıf üzerinde burjuva etkileri ifade ederler. İşçi sınıfı içindeki bu burjuva etkiler kırılmadan, proleter kitleler hedefleri doğrultusunda emin ve sağlam adımlarla yürüyemezler. O halde işçi sınıfı hareketinin burjuva ve küçük burjuva etkilere karşı ideolojik savaşımı, devrimin zaferi için yaşamsaldır.

Küçük burjuva ideolojisine karşı marksizmlenin temelinde bir mücadeleyi daha en başından beri yürütüyoruz. Burjuvaziye karşı mücadelede olduğu gibi küçük burjuvaziye karşı ideolojik mücadele de devrimci konumumuzu sağlamlaştırdık. Ama bu o kadar kolay olmadı. Çünkü küçük burjuva öğeler karşımıza sosyalist olarak çıktılar. Onların sosyalizmle ilgili iddialarının marksizmin devrimci özünü aykırı olduğunu, bu konuda söyledikleri her şeyin biçimle ilgili olduğunu göstermemiz gerekiyor. Marksizm-leninizmin devrimci özü olan diyalektik materyalizmi hep bir kenara bırakmışlardır. Bu yüzden dünya ve ülkedeki somut gelişmeleri özsel olarak kavrayamadılar. Yani bizzat kitlelerin sosyal pratiği onların görüşlerini, tezlerini, sloganlarını boşa çıkardı.

Her ciddi toplumsal olayda, her politik dönemeçte, yaşamın her canlı gelişmesi sırasında, uzlaşmacı çevrelerle aramızdaki ayrılıklar biraz

daha derinleşti.

Aramızdaki ayrılıklar ilkeseldir. Bu grupların sosyalist hareket hakkındaki değerlendirmeleri ilkesizcedir. Dolayısıyla çeşitli sosyalist çevreyle ilişkileri de ilkesizcedir. Kısacası sınıf mücadelesinin gelişimine ilişkin ne tutarlı görüşleri var, ne de ilkeleri. İlkesizce ve oradan oraya sürüklenip duruyorlar. Proletaryanın gerçek devrimci partisi, Leninist Parti ise, marksizmin devrimci ilkelerine dayanarak devrim ve komünizm yolunda kararlı olarak ilerliyor.

Bugüne kadar şiddetli geçen, iç savaş düzeyinde yürüyen sınıf savaşımının üstünü oportünist politikalarla örtmeye kalkan çevreler, sınıf savaşımının çok daha ileri bir noktaya, ayaklanmaya, devrime doğru hızla geliştiği önümüzdeki süreçte nasıl bir rol oynayabilir. Olaylara bakış açıları değişmediği, politik görüşleri yumuşak, ılımlı, uzlaşmacı olduğu sürece yapacakları şey, ayaklanmaya ve devrime hazırlanan devrimci kitlelerin hedefini burjuva doğrultuda saptırmak olacaktır. Sanki mümkünmüş gibi eski sistemi onarmak için çaba gösterecekler. Bu yüzden, sürekli söylediğimiz şudur: Gerçek devrimci güçler bu uzlaşmacı çevrelere ne kadar uzak dururlarsa, emekçilerin iktidarına o denli yakın durmuş olurlar. Çünkü emeğin egemenliğine giden süreç, bu hareketlerin dışında sürüyor.

Emekçilerin mücadelesini sonuca götürecektir olan parti, Leninist Parti, devrim mücadelesinin yan ürünü olan reformlarla -küçük burjuva çevrelerin temel bir istem haline getirdiği reformla kendini bağlamadan devrim hedefine doğru büyük bir gayretle yürüyor. Proleterlerin devrimci partisi, küçük burjuvazinin tüm zayıflıklarından, reform beklentilerinden, anayasa hayallerinden özgürdür. Özgürce ayaklanmaya ve devrime doğru yürüyor.

Halk yığınlarının devrimci mücadelesi, süren uzun iç savaş burjuvaziye zayıf düşürdü. Artık kitleler karşısında güçsüz olduklarını daha çok hissetmeye başladılar. Yoksul kitleler karşısında durumlarını yeniden güçlendirmek, egemenliklerini sağlamlaştırmak için her yola, her yönetime başvuruyorlar. Bunlardan biri emekçi sınıflarda beklenti yaratmak, yeniden umutlandırmaktır. Burjuvazi bunu kendi çabalarıyla başaramayacağını biliyor. Ezilen ve sömürülen yığınlarda eski düzene karşı umutsuzluk iyice büyüyor. Üstelik egemenlerin ne dediklerine de eskisi gibi fazla kulak vermiyorlar. Bu durumda, kitleleri reform istemleriyle devrimden uzaklaştıracağını düşündükleri küçük burjuva çevreler kalıyor. Gerçi onların devrimci kitleler üzerinde fazla bir etkileri yok ama, burjuvazi içinde bulunduğu güç durumda onlardan yararlanabilir. Sosyal reformizm yığınlarda, burjuvazi yararına bir beklenti yaratmak

demektir. Bu nedenle, reformizme karşı mücadele, burjuva egemenliğe karşı mücadeleden ayrılmaz. Bu nedenle reformizme karşı mücadele, bir devrim mücadelesidir. Emekçi yığınlar, reformist ve oportünist hareketlerle bağlarını kopartarak sınıf mücadelesini daha ileriye, devrimin zaferine götürebilirler.

Gelmekte olan devrim, küçük burjuva ideolojisine karşı devrimci marksizme dayanarak verdiğimiz mücadelenin, emekçi kitlelere kurtuluş hedefini gösteren devrimci programımızın, mücadelenin önünü açmak için ortaya koyduğumuz devrimci politikaların, devrimci taktiklerin, devrimci politik ajitasyon ve propagandanın önemini çok daha açık olarak anlaşılmasını sağlayacaktır. Sınıfların olduğu gibi partilerin de gerçek durumu bu devrim sırasında berrak olarak gözler önüne serilecektir. Yalnızca devrimci bir zihniyete dayanan, devrimci bir mücadele çizgisinde yürüyen, yalnızca ısrarlı ve militan bir devrimci mücadele sürdüren devrimci bir partinin halk yığınlarını devrime götürebileceği çok iyi anlaşılacaktır. Bütün bu süreç boyunca kendini reform hareketlerine bağlamadan, emekçi ve sömürülen yığınları devrime yönlendiren gerçek öncü partinin rolünü ve önemini olanca netliğiyle anlaşılmasını sağlayacaktır.

Bir devrimin nasıl derinden geldiğini, olayların gidişatını nasıl etkilediğini anlamak için, dışımızdaki koşullara, nesnel sürece, sınıf mücadelesinin ve ezilen Kürt halkının sayısız görünüşü içinde kendini gösteren eylemlerine, kısacası toplumsal ve politik yaşama devrimci tarzda bakmalıyız. Her ciddi toplumsal çatışma, her önemli olay ve irili ufaklı her ayaklanma yaklaşmakta olan devrimi oluşturuyor, olgunlaştırıyor ve bu devrimin provası rolünü oynuyor. Ancak anlamak istemeyene bunları anlatmak çok zor.

Bu çevrelerde devrimci kitlelerin mücadelesine karşı, sınıfı çatışmalarının devrimci seyri ne karşı büyük bir güvensizlik var. Bu nedenle süreç ve koşulları gerçek anlamıyla açıklayamıyorlar. O koşullar ki sömürülenleri her gün devrimci eylemlere itiyor. Emekçiler gelmekte olan devrimi içten duyumsayarak cesurca mücadeleye atılıyorlar. Bedelleri ağır fakat sonucu devrimci olan bir mücadele.

Bu mücadele ilerici ve devrimci konumda olan işçilerle, emekçilerle ve halklarla, gerici konumda olan burjuvazi arasındadır. Bu, modern üretici güçlerle burjuva ilişkiler arasındaki çatışmadır. Tarihsel olarak kaçınılmazdır. O büyük kapışmanın pek de uzak olmadığı, her gün yapılan sayısız çatışmadan anlaşılıyor.

C. DAĞLI

Mevzilerden Cephelere: 3. Dünya Savaşı

Uğursuz ihtiyar komadan çıktı ve kazanını yeniden kaynatmaya başladı. NATO için, çok değil iki yıl önce, “artık emekli olmak zamanıdır” denilmekteydi. Lizbon’da ise emperyalist kapitalist dünyanın bu akbabaları, çocuklar gibi şendi, askeri ittifak küllerinden yeniden doğmuştu.

Geçen on yılda Yugoslavya ve Afganistan’ı kan denizinde boğan NATO, eğer küllerinden doğdu deniyorsa, bunun anlamı çok açık: Şimdi daha geniş cephede bir savaş yürütmek için hazırlanmaktadır. Nitekim NATO bünyesinde kurulması kararlaştırılan Füze Kalkanı için, pek çok yorumcu: “3. Dünya Savaşı çıkaracaklar” yorumunda bulundu. Bu konuda tartışmalar yeni başlamıştı ki, Sosyalist Kore, kendi sınırında askeri tacizler yapan kukla Güney Kore’nin bir adasını topa tuttu. Anlaşılan, diplomasinin karanlık odalarında pişirilen savaş yemeğinin ağır yanık kokuları kapı altından sızmaya başlamıştı.

Savunmaya Çekiliyorlar

Hemen belirtelim; 3.Dünya Savaşı, bu yüzyılın başında bizzat ABD tarafından başlatılmıştı. Birden patlak veren ve kısa sürede büyük cephelere yayılan önceki dünya savaşlarından farklı olarak, 3.Dünya Savaşı, adım adım mevzilerde, sınırlı operasyon bölgelerinde sürüp gitti. Bu sınırlı karakteri nedeniyle, savaş bizzat ABD’nin kendi gücüne dayanarak başlatıldı. Çöküp gitmekte olan emperyalist hegemonyanın zayıf halkalarına (Irak, Afganistan); 11 Eylül benzeri provokasyonlarla dayatılan gerici faşist yasalar yoluyla emekçi sınıflara yönelmiş bir savaştı bu. Dünya çapında yüzden fazla operasyon üssü, binden fazla istihbarat üssüyle ABD, şimdilik sadece mevzi savaşı biçiminde gelişen 3. Dünya Savaşı’nı tek başına sürdürebilme yeteneğine sahipti.

Ancak, beklenen olmadı, mevziler teker teker düştü. İlk düşen cephe mevzi, cephe gerisi oldu. 11 Eylül türü provokasyonlarla ABD ve Avrupa emekçilerine dayatılan gerici faşist yasalara rağmen, sınıf hareketi bastırılmadı; tersine o “hayalet” hiç olmadığı güçle geri döndü. Diğer mevzilerde de işler hiç iyi gitmedi emperyalist sistem için. İşgalden enkaza dönmüş Irak’ta bile, istedikleri hükümeti başa geçiremediler. Afganistan, tüm NATO için tam bir cehenneme döndü, şimdi apar topar çekilme kararı aldılar. Uzak Asya’dan Ortadoğu’ya kadar, eşsiz büyüklükte bir bölgede esen fırtına, Kırgızistan ve Nepal’de devrimlere, Pakistan ve Hindistan’da geniş çaplı iç savaşlara, İran’da ayaklanma provalarına, Yemen’de sosyalist güçlerin silahlı isyanlarına yol açtı. Bu fırtına,

Sistemin en tepesindeki finans baronlarından “Bize yeni bir dünya savaşı lazım” lafları sık sık duyulur oldu. Savaş sayesinde işçi sınıfının bastırılacağı, ağır çalışma koşulları sayesinde karların yükseleceği, devletin muazzam savaş harcamalarıyla yatırımların canlanacağı dile getiriliyor. Sistemin tepesine çöreklenmiş bir avuç asalak, tatlı karlarını kurtarmak için milyonlarca insanın cephelerde, bombalanan şehirlerde delik deşik edilmesi gerektiğini açık açık isteyecek denli kendinden geçmiş, vahşileşmiştir.

kapitalist sistemin yüreği, kendisi de sert sınıfı savaşımının pençesinde kıvranan Avrupa’ya yaklaşıyordu. Fırtınanın tozu dumanı arasında Çin ve Rusya, nüfuz alanlarını hızla genişletiyorlardı. Bu fırtına ve genişlemenin, Avrupa sınırlarında tutulması, sistemin kalbine ulaşmaması için, Füze Kalkanı, Türkiye’ye kuluyor.

Füze kalkanı; aslında, iki olguyu açığa çıkardı. Birincisi, şimdiye dek dağınık mevzilerde süregiden 3.Dünya Savaşı; artık kıtasal ölçekli cepheleşmelere gelip dayanmıştır. İkinci olgu, bu cephelerden birinin ilerleyen, diğerinin ise gerileyip savunmaya çekilen bir cephe olduğudur.

Projenin korumaya aldığı bir başka ülke, kuşku yok ki, İsrail’dir Rusya’nın bizzat ya da İran üzerinden silahlandığı Suriye devleti ile Lübnan’daki gruplar, bugüne dek İsrail’den yana olan hava üstünlüğü dengesini tersine çevirdi. Grad roketleri ve ölümcül İskender füzeleri, İsrail savaş makinesinin korkulu rüyası haline geldi. Şimdilik “tam ilhak” a direnen İran ve Suriye emperyalistlerin hedefi haline geldi.

Bu gerçeği özenle saklamaya çalışan Türk yetkililere, bir ahlak dersi verme fırsatını kaçırmayan Sarkozy, “Biz kediye kedi deriz, hedef İran’dır.” deyiverdi. Fakat O’nun da ağızından çıkarmadığı baklayı, Rusya Savunma Bakanlığı Yardımcısı dile getirdi. Rusya, NATO’yu 2. Dünya Savaşı’ndan önce Sovyetlerle barış oyunlarını oynayan Hitler’in taktiğini izlemekle suçladı. Çin ise, tek söz etmedi; Sosyalist Kore’yi, sınırında utanmaz tacizler yapan kukla Güney Kore’yi bombalaması için cesaretlendirdi. Çin, mesajını bu yolla verdi.

Savaşın Temel Karakteri

Tek tek mevzilerden çıkıp, dünyayı farklı cephelere bölme yönünde büyüyen 3. Dünya Savaşı’nın, önceki savaşlardan farklı yönleri bulunuyor. Yayınlarımızda konuya dair pek çok kez

değerlendirmeler yapıldı. Yeniden hatırlatmak için, belli başlı iki karakteristik yöne işaret etmek gerek.

1-Öncekilerden farklı olarak, 3.Dünya Savaşı’nda pazar paylaşımı ön planda değil; dünya proletaryasına, emekçilere ve ezilen halklara karşı sürdürülen, sistemi ayakta tutmak amaçlı küresel bir karşı-devrimdir. Savaşın şekillenmesinde, 21. yüzyılın “Ayaklanmalar Yüzyılı” olacağına dair saptama temel rol oynamıştır. 11 Eylül benzeri tezgâhlanmış provokasyonlarla tüm emperyalist merkezlerde ağır cezalar içeren anti terör yasaları, vatanseverlik kanunları, ağır silahlar ve yetkilerle donatılmış polis güçleri, sahte terör alarmlarıyla toplumun sürekli terörize edilmesi, bu savaşın günlük görünüşleri oldular.

2-Bu savaş, aynı zamanda aşılması mümkün olmayan hegemonya krizine bir çözüm arayışıdır. Hem ekonomik hem de politik pek çok nedenle, emperyalistler Rusya, Çin gibi devletleri de kendilerine katarak bu krizden çıkma arayışındalar. Rusya ve Çin’in varlığını, geçmişlerinden ve halkların sosyalizme olan güçlü özlem ve eğilimlerinden dolayı hala bir tehdit unsuru olarak görüyorlar. Rusya ve Çin’in girdikleri yol korkularını yatıştırmaya yetmiyor; bu gerçek artık gün gibi ortadadır. Öyleyse hegemonyanın yeniden tesisi için bu korku kaynakları da ortadan kaldırılmalıdır.

Önceki dünya savaşları, özünde hegemonyayı ele geçirme savaşlarıydı. Fark şu ki, şimdiki savaş yıkılmaya, dağılmaya yüz tutmuş hegemonyanın yeniden kurulması savaşıdır. Bu nedenle savaş, geçmişte olduğundan farklı olarak, dünya pazarında pay kapmaya çalışan yeni ve güçlenmekte olan bir emperyalist devlet tarafından değil ama bizzat hegemonyası çökmekte olan ABD tarafından başlatıldı, yürütüldü. Yanında gönülsüz müttefikler bulunurken, karşısında da tanımlanmamış, ilan edilmemiş bir düşman cephesi var. Bu yüzden savaş, bir anda patlak vermedi, cepheler oluşturmadı. Ama bir güç gösterisi, karşılıklı bilek güreşi, dolaylı belirsiz tehditler ve başka ülkeler üzerinden yapılan saldırılarla sürdürüldü.

Çöküş Topyekûn Hale Gelince

Bu temel karakterlerin ona verdiği biçim nedeniyle, şimdiye dek düşük profilde seyreden 3.Dünya Savaşı’nı başlattığında, Avrupa Birliği Euro para birliğine yeni geçmişti. Emperyalist AB yepyeni bir dizi projeye güçlenme hayallerini gerçekleştirirken, ABD’nin çöküş endişelerini paylaşması beklenemezdi. Bu yüzden, emperyalist güçlerin aynı cephede buluşma süreci uzadı. Son üç yılda ayyuka çıkan topyekûn

ekonomik çöküş, bu konudaki kararsızlıkları sildi.

Süre giden ekonomik buhran, çöküşün yalnızca ABD'yi ilgilendirmediğini, tüm sistemin çöktüğünü ve bu gidişi durdurabilmek için kapitalist sınıfın elinde etkili hiçbir aracın bulunmadığını yeterince kanıtladı. Yunanistan'la başlayıp, şimdi Portekiz ve İrlanda'yla devam eden iflasların, Euro birliğini dağıtma aşamasına getirmesiyle, Füze Kalkanı anlaşmasının üst üste binmesi, bu yüzden tesadüf değil.

Krizi sona erdirmek için gündeme gelen her çözüm kısa sürede yeni ve daha büyük sorunlar doğurdu. Satışlar düşüyor, yatırımlar yerlerde sürünüyor, bankalar kendi kredilerini kendileri satın alarak buzdolabında sakladıkları cesetlerin kokusunu bastırmaya çalışıyor. Ve kafalarda giderek tek bir çözüm yolu şekilleniyor: Savaş ekonomisi.

Sistemin en tepesindeki finans baronlarından "Bize yeni bir dünya savaşı lazım" lafları sık sık duyulur oldu. Savaş sayesinde işçi sınıfının bastırılacağı, ağır çalışma koşulları sayesinde karların yükseleceği, devletin muazzam savaş harcamalarıyla yatırımların canlanacağı dile getiriliyor. Sistemin tepesine çöreklenmiş bir avuç asalak, tatlı karlarını kurtarmak için milyonlarca insanın cephelerde, bombalanan şehirlerde delik deşik edilmesi gerektiğini açık açık isteyecek denli kendinden geçmiş, vahşileşmiştir. Böylesine pervasız bir vahşilik, ancak yok olmaya mahkûm bir sınıfın nihilizminden doğabilir.

Yine de bu, sonuç vaat etmeyen bir umuttan ibarettir. Savaşların ekonomik krizleri önleme potansiyelleri kalmadı. Irak işgali bu gerçeği gösterdi. ABD yedi yıl boyunca işgal için 2 trilyon dolardan fazla harcadı. Bu meblağ 2. Dünya Savaşı'nda harcanan paranın beşte biri. Fakat korkunç düzeyde savaş harcamalarına rağmen ABD ekonomisi çöküşünü yavaşlatamadı. Yüzlerce trilyon dolarla ifade edilen birikmiş sermayeyi bataktan kurtarmak için kaç tane dünya savaşı yaşanması gerek, hesaplamak bile korkunç.

Bayraklar Burçlara Çekiliyor

Böylesi iç içe geçmiş derin çelişkiler, çatışan çıkarlar sonucu 3.Dünya Savaşı'nın farklı cepheleleri belirginleşiyor, mücadeleler keskinleşiyor. Her çatışma, bir sınıfın damgasını ve bayrağının rengini taşımaya zorlanıyor.

Proleter hareketin yeni fırtına merkezi, kuşkusuz, Avrupa'dır. Yunanistan'da başlayan ve şimdi Portekiz ve Fransa üzerinden tüm kıtaya hızla yayılan genel grev dalgaları, İngiltere ve İtalya'da öğrencilerin açık devrimci çatışmaya varan çıkışları, bu kıtayı bir uçtan bir uca proleter sınıf mücadelesinin arenasına haline getirdi. Olaylar tıpkı Ortaçağ hastalıkları gibi ülkeden ülkeye yayılıyor. Avrupa sermayesi

güçlerini birleştirerek bu muazzam dalgayı savuşturmaya çalışırken, proletarya da her ülkenin geniş halk yığınlarını, gençliği kendi yanına çekiyor. Koca kıta, proletaryanın kızıl bayrağı ile burjuvazinin kan ve irine boyalı bayrağı altında ikiye bölünüyor.

ABD'deki çatlak, bizzat kapitalist sınıfın "kölelik yanlısı isyanı" tarafından büyütülüyor. Büyük servet sahipleri, kendi düzeysizliklerine uygun bir siyasi oluşum yarattılar: Çay Partisi. Bu asalaklar zümresi, yağ ve silikon dolu gövdelerinin yettiğince, emekçi sınıfların en basit taleplerini bile "komünizm" çığırtkanlığıyla bastırabilmek için adeta yırtınıyor. Aslında, böyle yaparak komünizme dair hiçbir fikri ya da sempatisi olmayan milyonlarca Amerikan emekçisini, savaş bayraklarının üzerine "sosyalizm" yazmak yönünde kışkırtıyor. ABD işçi sınıfı onlarca yıldır, burjuva liberal düşüncenin ufkunda gezinip durdu, kendisini de "üretilen refahtan payına düşeni alan sınıf" olarak gördü. Şimdi, zavallı düzeysizlikleri ve herkesi güldüren salaklıkları ile asalak zümrelerin Çay Partisi sayesinde, ABD işçileri de, sınıfların uzlaşmaz karakterini öğreniyor. Orada, sonuçları dünya devrimi açısından belirleyici olan bir iç savaşın ilk mayaları atılıyor.

Uzun gerilla savaşlarında, kanlı darbelerden, en sert sınıfı kavgalarından sonra ciddi bir güç biriktirmiş olan Güney Amerika emekçileri, ardı ardına eski gerilla liderlerini yönetime taşıyarak siyasal mevzilerini pekiştirmekteydiler. Venezuela, Nikaragua, Uruguay, El Salvador derken, şimdi de Brezilyalı yoksullar tercihlerini eski bir gerillacıdan yana kullandılar. Bugüne dek yoksul emekçi sınıfların yönetime taşıdıkları bu eski tüfekler, burjuvazinin ekonomik iktidarına mümkün olduğunca dokunmadan, sadece yoksulluğu azaltan sosyal devlet programlarına başvurabildiler. Ancak 3.Dünya Savaşı kendi cephelelerini yaratıp yaygınlaştıkça, bu eski tüfekler de Çin, Rusya gibi büyük güçlere sırtlarını dayayarak kendilerini güvence altına almak için adımlar atmaya başladılar. Bunu yaparak, ABD hegemonyasının çöküşüne hız kazandırıyorlar, ama aynı zamanda kendilerine yönelen darbe, savaş, işgal tehditlerine maruz kalıyorlar. Eski tüfekler, şimdi ya gömdükleri silahları yeniden çıkartıp parlatmak ya da onursuzca boyun eğmek ikilemi karşındalar. Asya'da özellikle Ortadoğu'da durumun ne olduğunu zaten görmüştük. Kara kıta Afrika da bu gelişmelerin dışında değil. Mandela'yla yirmi yıl önce devrimi önleyen Güney Afrikalı egemenler, genel grevler ve sokak çatışmalarıyla baş etmekte zorlanıyor. Yirmi yıldır silahlarını susturmuş Batı Sahralı Polisario örgütü bir kez daha sahneye çıkıyor.

Her kıtada canlanan sınıfsal çatışmalar, patlama noktalarını çoğaltıyor. Bu denli yaygın patlamalarla baş edemeyen emperyalizm, her

kıtada kendine bir karşı-devrim üssü yaratıyor. Latinlerde Kolombiya, Asya'da Güney Kore ve Ortadoğu'da Türkiye.

Bölgenin Kum Torbası

Türkiye her dönem NATO ve ABD için ipleri bir karakol oldu; hatta 90 tane nükleer bombanın burada olduğu söyleniyor, öyleyse Füze Kalkanı projesinin Türkiye'nin konumu açısından önemli olmadığını düşünenler olabilir. Fakat öyle değil. Bu kez, açıktan ilan edilmiş, diplomasinin ikiyüzlülüğüne, askeri sırların gizemine sığmayan bir cepheleşme söz konusu. Projenin öngörülen aşamaları, konunun ne denli ciddi olduğunu kavramaya yeter.

Türkiye'de kurulacak Füze Kalkanı Projesi dört aşamalı. İlk aşamada yalnızca radar dinleme istasyonlarının kurulması öngörülüyor. 2015 ila 2020 arasına yayılacak diğer üç aşamada ise sırasıyla önce kısa menzilli kara füzeleri, sonra orta ve uzun menzilli hava savunma füzeleri ve nihayet son aşamada kıtalararası balistik füzeler yerleşecek. Eğer finansmanı sağlanırsa, öngörülen bu sürecin çok daha kısa sürede biteceği öngörülüyor.

Böylece Türkiye, sadece sınır komşuları için değil, ama parçalanma ihtimali büyük Pakistan'a, 2014'de terk edilecek Afganistan'a, sosyalist silahlı isyanın hüküm sürdüğü Yemen'e füze yağdırılacak üs haline gelecek. Elbette, kıtalararası balistik füzeler, en başta Çin ve Rusya'nın yüzüne sallanan kılıç gibi işlev görecek. Nereden nereye? Ortadoğulu komşularında büyük iştahla ihracat pazarları arayan Türkiye, şimdi o topraklara füze ihraç edecek, ölüm ve katliam devşirecek. Birkaç yıl önce Soros, "En iyi ihraç malınız ordunuz" dememiş miydi?

Dört başı mamur bir kriz, yaşayan ve hızla çöken eski dünyanın savaş kalkanı olmak Türkiye'yi bölgenin bir karşı-devrim üssü haline getirmekle kalmayacak, ama aynı zamanda çok yönlü çatışmanın kum torbasına dönüştürecek. Bunun pek çok belirtisi şimdiden belirdi.

İran, daha anlaşma imzalanmadan misilleme tehditleri savurmaya başladı. Bağdat'ta kurulan hükümet bile Türkiye ile yan yana görüntü vermek istemiyor, Talabani bunu bir şekilde ifade etti. Rusya, anlaşması yapılan boru hattı sözleşmelerini tek yanlı iptal ediyor. Dışişleri Bakanı Davutoğlu gülünç bir protokol krizi sonucu Kazakistan'da havalimanından geri döndü. Avrupa ve zengin Arap ülkeleri ise, "Yılın Adamı" ödülleri boğuyor Türk yöneticileri. Durum fıkrada olduğu gibi: Sürekli rakibinden dayak yiyip perişan olan boksöre antrenörü: "Müthişsin, adamı mahvettin, yıkıldı, yıkılacak" diye gaz verir durmuş. Yediği yumruklardan göremez hale gelen boksör: "Tamam, ben rakibi fena marizliyorum, ama ringde üçüncü bir boksör var herhalde, o da beni dövüp duruyor."□

Direniş Güncesi

4. GÜN

28 Kasım gününe, yani Buca Belediyesi taşeron işçileri eylemlerinin 4. gününe, gecenin geç saatlerine kadar eylemle ilgili yaptıkları sohbetlerin ardından tatlı bir yorgunlukla kalktı işçiler. Direnişteki işçilerin dışında bugüne kadar işçilerin toplantılarına dahi gelmeyen işçiler de ziyarete geliyorlar artık. Kendilerinin bu saatten sonra kaybedecek bir şeylerinin olmadığı, her türlü eylemlilik sürecini ileriye taşımanın zorunluluğunu kavradıklarını, bu anlamıyla bu eylem alanını sürekli sahipleneceklerini dile getirerek her türlü engellemelere karşı duracaklarını açıklıyorlar.

Liseli Öğrenciler Destek Ziyaretinde

Liseli öğrenciler Migros'un yanından işçilere doğru "Dün UPS bugün Buca Kazanacağız Savaşıkça", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Öğrenciler Burada İşçilerin Yanında" sloganlarıyla yürüyüşe geçtiler. Öğrenciler; "Taşeronlaşmanın ve emek sömürsünün en üst seviyeye ulaştığı bugünlerde öğrenciler ve işçiler omuz omuzadırlar. Yaşasın onurlu mücadeleniz, yaşasın onurlu mücadelemiz. Öğrenciler burada işçilerin yanında" dediler.

İzmir Mücadele Birliği Platformu İşçilerin Yanında

Saat 17.00'de "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir-Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" pankartıyla Mücadele Birliği Platformu geldi. Sloganlar eşliğinde söz alıp "Biz inanyoruz ki Buca taşeron işçileri direnişlerini tıpkı bugün 217. gününü sürdüren UPS direnişi gibi zaferi kazanıncaya kadar sürdürecektir. Gittiğimiz her yere Buca taşeron işçilerinin sesini taşımak ve

buraya onları desteklemek için işçileri, emekçi kadınları, gençleri, bütün çalışanları buraya getirmek gerekiyor" dediler.

Ayışığı Sanat Merkezi Tiyatro İşçileri Atölyesi "Korkmayın Çocuklar" oyununu sergilerken, 72 gün Park-Bahçe direnişinde bulunan bir işçi arkadaşımız da bağlamasıyla kısa müzik dinletisi verdi. Müzik dinletisiyle birlikte halaylar çekildi.

Daha sonra BDSP "Yaşasın Sınıf Dayanışması" pankartıyla desteğe geldi. BDSP ile birlikte araştırmacı yazar Volkan Yaraşır da kısa bir konuşma yaptı.

Buca Belediye Başkanı Ercan Tatı'dan "Tatlı Provokasyonu"

Saat 20.00 civarında işçilerle sohbetlere geçildiği sırada Buca Belediye Başkanı Ercan Tatı belediyenin karşı caddesinde bulunan bir tatlıcıya gelerek kurmaylarıyla işçilere nispet yaparcasına oturdu ve tatlı yedi.

Bunu gören işçiler "Baskılar Bizi yıldırılmaz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarını atarak tatlıcıya yakın olan tarafa doğru yürüyüşe geçtiler ve orada halaylar çekmeye ve sloganlarını daha gür bir şekilde atmaya başladılar.

Masada işçilerin durumuyla ilgili belediye başkanıyla görüşmek isteyen belediye meclis üyesi ve Avukat olan Ali Hıdır Uludağ, belediye başkanının ve yakın korumalarının sözlü ve fiili saldırılarına maruz kaldı. Bunu gören direnişçi işçiler saldırının yaşandığı yere doğru sloganlarla yürüdüler ancak provokasyona gelmeyen işçiler, kitleyi yeniden eylem alanına çağırarak sloganlarına ve halaylarına devam ettiler. Belediye başkanının bu girişiminin nedeninin, yarın gerçekleştirilecek olan direnişteki işçilerle

dayanışma amacı taşıyan iş bırakma eylemini engellemeye ve kırmaya yönelik bir provokasyon olduğu ortaya çıktı.

Eylem yerine dönen işçiler daha sonra halaylarına devam etti.

5. GÜN: İşçiler Destek İçin Bir Günlük İş Bıraktı

Buca Belediyesi temizlik ve park-bahçe işçileri, işten atılan işçilere destek olmak amacıyla bir günlük iş bırakma eylemi yapıyor. Çevik kuvvetin yığılmak halinde durdurmaya çalıştığı işçiler sloganlar eşliğinde şantiyeden Buca Heykel'e doğru yürüyüşe başladı. Buca Heykel'de toplanıp eylem yerine gelecek olan işçiler, direnişçi işçiler tarafından heyecanla bekleniyor.

Sabahın erken saatlerinde iş bırakma eyleminin gerçekleşeceği yere doğru bir çok çevik kuvvet otobüsü, tomalar gitti. Çevik kuvvetin işçileri yürütmeyeceği yönündeki yaklaşımlarına işçilerin tepkisi, "ne olursa olsun şantiyeden ayrılmayacağız" oldu. Belediye başkan yardımcısı ve temizlik işleri müdürü Ali Yaşar sabah erkenden şantiyeye giderek işçilere hiçbir işçinin işten atılmayacağı sözünü verdi. Bunun üzerine işçiler "Bu eylemi biz kendimiz için yapmıyoruz, direnişteki işçilere destek amaçlı yapıyoruz, bundan sonra da atılan işçiler geri alınana kadar bu tür eylemler yapmaya devam edeceğiz" cevabını veriyorlar.

Saat 07.40'ta Buca Çevik Bir Meydanı'nda toplanan işçiler sık sık sloganlar atarak etraftan geçen insanların dikkatini çektiler. Buca halkının alkışlar ve korna sesleriyle yoğun desteği işçileri coşturdu. Saatler 08.00'i gösterdiğinde işçiler kortej oluşturarak yürüyüşe başladılar. Yürüyüş boyunca "Atılan İşçiler Geri Alınsın",

“Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”, “Buca Uyuma İşçine Sahip Çık”, “Vur Vur İnlesin Tatı Dinlesin”, “İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği” sloganları Buca sokaklarını inletti.

6. GÜN:

30 Kasım günü sabahın erken saatlerinde kalkan işçiler, bir gün önceki iş bırakma eyleminin mutluluğunu taşıyorlar. “Taşeron Sistemi İstemiyoruz”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganlarıyla güne merhaba dedi işçiler.

Gece işçilerin yanından ayrıldıktan sonra, eylemin ilk gününden bu yana işçilere kimi zaman yemek getiren kimi zaman bağlamasıyla destek veren Alevi Kültür Dernekleri Genel Merkez Örgütlenme sekreteri ve Buca Cemevi Başkanı Engin Gündük, polisler tarafından fiili saldırıya maruz kalarak gözaltına alındı. Hakaret, küfür, darp ve biber gazlı saldırıya uğrayan Engin Gündük Buca Cemevi önünde basın açıklaması yaptı. Direnişçi işçiler de basın açıklamasına destek verdi.

Basın Açıklamasından Direniş Yerine

Direnişçi işçiler basın açıklamasından sonra eylem yerleri olan belediyenin önüne geldiklerinde sloganlarla karşılandılar. Basın açıklaması için desteğe gittikleri Cemevi, birkaç saat sonra kazanlarla yemek getirdi işçilere.

Bu sırada 9 Eylül Üniversitesi’nden öğretim görevlileri işçileri ziyarete geldi. İşçi eşleri ve işçilerle sohbet eden öğretim görevlileri, her zaman işçilerin yanında olacaklarını söyleyerek ayrıldılar eylem yerinden. Ardından 9 Eylül Üniversitesi öğrencileri işçilere hazırladıkları yemekleri getirdiler sloganlar atarak.

Bugün de işçilerin eylemden vazgeçmesi yönünde birçok teklif gelirken, işçiler kararlı tutumlardan vazgeçmiyorlar. Son yapılan teklif ise “şimdi direnişi bitirmeleri halinde 10-15 gün içerisinde işe geri alınacakları” oldu. Bu haliyle teklifi reddettiklerini söyleyen işçiler, ancak Pazartesi işbaşı yapacakları sözünün verilmesi durumunda bir basın açıklaması yaparak ve halaylar çekerek direnişi sonlandırabileceklerini ifade etti. CHP yönetimi ise bir yanıt vermedi. Bu açıklamanın ardından sloganlar atılmaya ve halaylar çekilmeye devam etti.

Eylem yerine işçilerin eşleri, çocukları, anne-babaları geldiğinde oluşan görüntü görülmeğe değer.

Canlı Yayında Tehdit

Buca Belediye başkanı Ercan Tatı, sabah saatlerinde canlı yayına çıktığı bir TV programında “*Bunlar belediye işçisi değil, kim olduklarını dahi bilmiyorum! Belediyenin önünde neden duruyorlar ki, gitsinler onları işten çıkartan yerde eylemlerini yapsınlar., Bugün valiliğe başvurduğum belediyenin önündeki bu görüntüyü kaldırmaları için, onlar da gerekeni yapacaktır*”

dedi. İşçilerin cevabı “*gelsin kaldırabiliyorsa kendi kaldırsın*” oldu. İşçiler şu an iş bırakan işçilerle beraber eylem yerinde davullu zurnalı halay çekiyorlar.

7. GÜN:

1 Aralık günü sabah saat 05.00’te işçi arkadaşların ‘Koğuş Kalk’ sesleriyle uyandık. Açık havada olsak da bizim koğuşumuz burası!

İşler yapıлып şakalaşmalar devam ederken müzik de rengi oluyor kolektif emeğin. Çaylarımız ve gevreğimiz hazır artık. Direnişçi işçi Deniz’in abisi “*ben içerde siz dışarıda olmuyor*” diyerek memleketinden gelen bal ve cevizlerle ortak oluyor soframıza.

Karşımızda her gün binlerce insanın adımladığı ana cadde var. Akın akın insanlar, mesaisi başlayanlar, vardiyadan dönenler, servis araçlarını bekleyen öğrenciler, evi-barkı olmayıp sokakları kendine mesken bilenler. Herkes her şeye karşı bir isyan taşıyor içinde ve bu işçiler bir umut oluyorlar yüreklerde. Otobüslerden el sallayanlar, çalınan kornalar en güzel örneğidir biriken öfkenin. Bir işçi geliyor belediye binasından heyecanlı, sıcak bir günaydınla karşılıyor işçiler onu. “*kahvaltı yaptınız mı bir şeyler alıp geleyim mi?*” diye soruyor. Mesaisi başlayan diğer belediye çalışanları günaydınlarla, alkışlarla, utangaç gülüşlerle geçiyorlar işçilerin yanından. Merak ve soru dolu bakışlara yanıt vermek ister gibi ana caddeye dönüyor ve başlanıyor sloganlar haykırılmaya: “Taşeron Sistemi İstemiyoruz”, “Sendika Hakkımız Engellenemez”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek”, “Savaş Savaş Kazanacağız”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”... Bunlardan sonra son noktayı bir sloganla koyuyorlar; “Biz Çocuklarımıza Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz?”

TÜMTİS Desteğe Geliyor

Bugün saat 10.00’da direniş yerine UPS Kargo önünde 220 günü aşkın bir süredir direniş yapan Tümtis ve ambar işçileri geldi. “Birleşen

İşçiler Asla Yenilmez”, “Taşeron işçisi yalnız değildir”, “Atılan İşçiler Geri Alınsın”, “İş Ekmek Yoksa Barış da Yok” sloganlarıyla buca taşeron işçilerini selamlayan Tümtis ve ambar işçilerini Buca taşeron işçileri “UPS işçisi yalnız değildir” sloganıyla selamladılar.

Daha sonra Tümtis başkanı kısa bir konuşma yaptı. “*Bir tek şeye inanıyoruz, işçilerin birlikte örgütlü olması, kararlı olması, riskleri göze alması ve dayanışma içinde olması.*”

Daha sonra çaylar içilip sohbetler edildi.

Avukat Uludağ Basın Açıklaması Yaptı

Birkaç gün önce saldırıya maruz kalan avukat Uludağ, Buca Belediyesi taşeron işçilerinin direniş alanı olan belediye bahçesinde bir basın açıklaması yaptı. Saat 15.00’te başlayan basın açıklamasına birçok demokratik kitle örgütü geldi.

Basın açıklamasından sonra ardından davullu zurnalı halaylar çekilmeye başlandı. Davullu zurnalı halay akşam saatlerine kadar tüm coşkusuyla devam etti.

İşçi Aileleri Toplantı Salonuna Alınmadı

Saat 16.00’da açık oturumla yapılan meclis toplantısına girmek isteyen bir işçinin eşi ve diğer bir işçinin annesi bina dışına çıkarıldı. Toplantı salonunun olduğu 3. kata girdiklerinde herhangi bir sıkıntıyla karşılaşmayan işçi yakınları, Zabıta Müdürü’nün müdahalesiyle dışarı çıkarıldılar. Dışarı çıkarılma gerekçesini soran işçi yakınlarına “aşağıdaki eylem” cevabını veren zabıta müdürüne işçi yakınları “*eğer biz herhangi farklı bir eylem yapacak olsaydık yedi gündür aşağıdayız, yapardık*” cevabını verdi. Yine de onları meclis toplantısına almayan zabıta müdürüne tepki gösterdiler. Bu esnada sürekli sloganlar atılarak bu yapılan saldırı protesto edildi: “Tatı İstifa”, “Analara Uzanan Eller Kırılсын”, “Tatı Şaşırma Sabrımızı Taşırma”, “Zehra Şaşırma Sabrımızı Taşırma”, “Anaların Öfkesi Tatı’yı

Boğacak”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!”

Sürpriz Doğum Günü

Günün sürprizi işçi Haydar’ın doğum günüydü. Pastanede çalışan arkadaşların katkısıyla alınan doğum günü pastası direniş alanının en görünen yerine konuldu. Eşinin işçi Haydar’ı uzaklaştırmasından sonra mumları yaktık. İşçi Haydar mumları söndürmeden önce ‘zaferi’ diledi ve mumları direnişin maskotu olan oğluyla birlikte söndürdü. İşçiler “Haydar bugün senin pastanı yiyoruz, yarın zafer pastasını yiyeceğiz” diyorlar. Doğum günü kutlamasının hemen ardından işçi Haydar ve eşi ne yazık ki oğlunun mide rahatsızlığı geçirdiği haberini alınca panik bir şekilde hastaneye gitti.

8. GÜN:

“Biz kavgaya girende sevdalara düşte gel” ezgileri kulaklarımızda yine... Sabah işine giden insanlar akın akın caddeden geçerken haykırmaya başlıyoruz sloganlarımızı: “Taşeron Buca’dan Defol, Sendika Hakkımız Engellenemez”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız”, “Savaşa Savaşa Kazanacağız!”

Öğle saatlerinde İzmir KESK Şubeler Platformu yöneticileri flamalarıyla taşeron işçilerini desteğe geldi. Saat 12.00’den sonraysa çiselemeye başlayan yağmurdan korunmak için çadır kurmak isteyen işçilere polis izin vermedi. Belediyenin önüne yığıldıkları çevik kuvvetin yanı sıra zabıta ve özel güvenlikler de direnişçi işçilere gözdağı vermek açısından baskı oluşturdular. Ve çadırın kurulması halinde müdahale edeceklerini söyledi.

Akşam saatlerinde Endüstri Meslek Lisesi öğrencilerinden 15 kişilik bir grup, sloganlarla

eylem yerine geldiler. İşçilerle beraber sloganlar atıp Çav Bella marşını söylediler.

9. GÜN:

Öğlen saatlerinde yavaş yavaş geliyor ziyaretçiler; öğrenciler, emekçi kadınlar destek ziyaretlerine geliyorlar, sloganlar atılmaya başlanıyor. “İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız”, “Taşeron Sistemi İstemiyoruz”, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği” sloganları belediyenin önünde yankılanmaya başladı. Yine aynı saatlerde KESK’e Bağlı Haber-Sen Başkanı ve yöneticileri ziyarete geldi.

Saat 17.00’de Dokuz Eylül Üniversitesi ve Ege Üniversitesi’nden öğrenciler pankart ve flamlarla geldiler. Yine bu saatlere yakın ÇHD (Çağdaş Hukukçular Derneği) işçileri ziyarete geldi.

9 gündür eylemde olan taşeron işçilerinin dikkatini çeken bir şey, kendi iş kolu olan DİSK Genel İş şubesinin pankartı ve işçileriyle neden desteğe gelmediği idi.

10. GÜN:

4 Aralık Direniş Yerinde Sabah

Sabahın erken saatlerinde Enternasyonal Marşın “Uyan artık uykudan uyan, uyan esirler dünyası” sözleriyle kendimize geldik. Hemen

kahvaltı hazırlıkları ve çevre temizliğine girişildi. Daha sonra taşeron işçilerinden bir işçi, UPS kargo işçilerinin eylemine destek vermek üzere eylem yerinden bizimle birlikte ayrıldı. Eylem yeri öğleden sonra kalabalıklaştı.

İşçi Emekçi Çocukları İşçilerin Yanında

Saat 14.00’te İzmir’in farklı emekçi semtlerinden çocuklar geldiler. “İşçi Emekçi Çocukları Taşeron İşçilerinin Yanında” pankartıyla yürüyüşe başlayan çocuklar “Taşeron İşçisi Yalnız Değildir”, “Güzel Günler Göreceğiz Çocuklar”, “İşçi Gençlik Elele Güzel Günlere” sloganları ve ellerinde trampetlerle işçilerin yanına geldiler.

Desteğe gelen çocuklar adına da kısa bir konuşma yapıldı: “Merhaba işçi arkadaşlar, bizler İzmir’in farklı emekçi semtlerinden 10 gün-

dür sürdürdüğünüz direnişe soluk katmak için geldik. Bizler de emekçi çocukları olarak her zaman emekten yana olduk, olmaya da devam edeceğiz. Bizlere daha güzel onurlu bir gelecek bırakmak için verdiğiniz mücadelede bizler de üzerimize düşeni yerine getirmeye çalışacağız. Ve en çocuksu yüreklerimizle onurlu direnişinizi selamlıyoruz. Yaşasın İşçilerin Gençlerin Mücadele Birliği”.

‘Başkan ve Seçim’ isimli bir sessiz tiyatro hazırlayıp oynayan çocuklar tekrar sloganlarını atarak eylemlerini bitirdiler.

Çocukların eyleminden sonra Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi Nazım Hikmet’in ‘Onlar ki’ şiirinin dramatizesini sergiledi.

Polis Basınına Gerekli Cevap Verildi

Çocuklar geldikten sonra polis basını, çocukların oyun oynadığı sırada onları taciz edecek şekilde çekim yaparak kitleyi tahrik etti. Devrimciler polis basınının yanına giderek onu sert bir şekilde uyardı. Fotoğraf çeken diğer polis basını belediye binasının içine kaçtı. Belediye binasının en üst katından çekim yapan diğer polis basını kitle alkışlarla protesto etti. Bu kısa süreli gerginlikten sonra kitle halaylarla eylemine devam etti.

Akşam saatlerine doğru Devrimci Emekçi Hareketi, Buca Pir Sultan Abdal Kültür Derneği ve devrimci ezgileriyle Grup Gün Işığış işçileri desteğe geldi. Akşam saatlerinde sloganlar atılarak, halaylar çekilerek ve türküler söylenerek eylem kararlıca devam ediyor.

11.GÜN:

Bugün 5 Aralık. Günümüz gece saat 03.00’te başladı. Sağanak yağış erken kalkmamıza neden oldu. Yere serili olan yataklarımızı birkaç dakika içinde topladık, toplamamızla birlikte yağmur da hızını iyice arttırdı. Bu arada belediye binasının içinde nöbet tutan sivil polisler leş kargaları gibi üşüştüler belediyenin merdivenlerine. Ve ne yapacağımızı izlemeye koyuldular. Biz de yağmurun dinmesini şemsiyeler altında bekledik.

Saat 04.00’e doğru yağmurun dinmesiyle türkülerimiz ve halaylarımızla yeni güne merhaba dedik. Saat 07.30’u gösterdiğinde kahvaltımızı hazırlamaya başladık. Kahvaltı hazırlığında yapılan espriler kahvaltı öncesi bal gibi geldi bizlere. Günlerden Pazar olduğu için, şu an hala taşeronda çalışan temizlik ve park-bahçe işçileri direnişçi arkadaşlarını yalnız bırakmadılar. Gün boyu üçerli beşerli onları ziyarete gelen taşeron işçileri direniş yerine mutluluk, coşku ve güven katıyor.

Öğle 14.00 civarında üniversiteli Gençlik Muhalefeti ziyarete geldi. Gençlik Muhalefeti’nin ardından saat 15.30’a doğru Bingöl Gençlik Derneği yaklaşık 200 kişiyle “Taşeron İşçisi Yalnız Değildir” sloganıyla işçilerin yanına geldiler. İşçiler alkışlarla karşıladılar Bingöl

gençliğini. Beraber sloganlar atıldıktan sonra Bingöl Gençlik Derneği hazırladığı basın metnini okudu. Sonra da davullu zurnalı halaya başlandı, halay konusunda tüm hünerlerini ortaya koyan gençler görülmeye değerdi.

Üniversiteli Gençliğin Desteği Büyüyor

Saat 17.30'da Ege ve Dokuz Eylül üniversitelerinden devrimci öğrenciler "Ege ve Dokuz Eylül Üniversiteleri Buca Taşeron İşçilerinin Yanında" pankartıyla ve "Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "İşçi-Öğrenci Elele Örgütlü Mücadeleye", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganlarıyla geldiler.

Yürüyüş sırasında yolu tek şeritli trafiğe kapatarak yürüyen devrimci öğrenciler sloganlarıyla çok dikkat çekiyordu. İşçilerin alkışlarla karşıladığı devrimci öğrenciler adına bir öğrenci söz aldı; "Dostlar merhaba, yine biz geldik. Ege ve Dokuz Eylül üniversiteleri öğrencileri olarak direnişteki Buca Belediyesi Taşeron işçilerini selamlamaya ve onlara destek olmaya geldik" dedi.

Direnişteki işçiler adına da bir işçi öğrencilere "Öğrenci arkadaşlarımız direnişin başından beri bizimle birlikteler, bugün yine geldiler" diyerek Ege ve Dokuz Eylül üniversitelerinden gelen öğrencilere teşekkür ederek konuşmasını bitirdi. Tam öğrencilerin halaylara başladıkları sırada slogan sesleri yükselmeye başladı uzaktan.

Devrimci İşçi Komiteleri

Buca Taşeron İşçilerini Selamladı

Devrimci İşçi Komiteleri (DİK) de saat 18.00'de "Buca Taşeron İşçileri Yalnız Değildir Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği/Devrimci İşçi Komiteleri" pankartıyla yürüyüşe başladı.

Yürüyüş sırasında yol tek şeritli trafiğe kapatılırken "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Dün UPS Bugün Buca Kazanacağız Savaşıkça" sloganları atıldı.

İşçilerin yanına gelindikten sonra Devrimci İşçi Komiteleri adına bir işçi söz aldı; "Buradaki direnişin önemli bir yanı da işçilerin kendi komitelerini kurup, kendi bağımsız örgütlenmelerini yaratmalarıdır. Ve kendi bağımsız örgütlenmeleriyle sendikalara rağmen burada bu onurlu mücadelesini her zorluğa rağmen, bütün baskılara rağmen devam ettirmeleri çok güzel bir adımdır. Biz Devrimci İşçi Komiteleri olarak nasıl şimdi yanınızdaysak direniş boyunca da sizin yanınızda olacak ve elimizden geleni yapacağız. Tekrar direnişi selamlıyor ve sizlere başarılar diliyoruz" diyerek konuşmasını sona erdirdi.

Taşeron işçileri adına da "Buradaki direniş yalnızca yedi işçinin işe geri dönmesi veya taşe-

rona karşı verilen bir mücadele değil buradaki direniş işçi sınıfının mücadelesidir. Mücadelemizde yanımızda yer aldıkları için Devrimci İşçi Komitelerine teşekkür ediyoruz" diyerek konuşmasına son verdi.

Destek ziyaretlerinden ve atılan sloganlardan sonra türküler çalınarak halaylar çekilmeye başlandı.

12.GÜN:

Ayaz geçen bir gecenin sabahında yeniden merhaba... Bugün, 6 Aralık. Her zamankinden biraz geç kalktık. Gece soğuk ve rüzgarlıydı.

İşçi arkadaşlar dün bir imza kampanyası başlatmışlardı, hazırlanan dövizlerde kampanyanın duyurusu vardı. Daha önce "burada neler oluyor" diye sorup geçenler, bugün sürecin bir parçası haline geliyorlar. Geçen her insan imzasını atıp öyle geçiyor. İnsanların imza kampanyasına katılımları işçi arkadaşlara moral veriyor. İmza atanların çoğu bu yaşam koşullarına karşı tepkili ve hiç kimse yaşamından memnun değil. Her gün yapılan gıda desteği, insanların desteği bu durumun en açık göstergesi değil mi zaten.

İşçiler, direnişlerinin daha geniş kitlelere duyurulması için farklı araç ve yöntemler kullanmaya başladılar. Önce her sabah cadde kenarına dizilip slogan atarken, bugün yakınında bulunduğumuz Buca Cezaevinin görüş gününde bildiri dağıtarak seslerini duyurmaya çalıştılar. Bildiri dağıtımını bitiminde, direniş alanına doğru giderken CHP Buca ilçe binası önünde sloganlar haykırdık.

Gün içinde 07.00-15.00 vardiyasında ve 15.00-23.00 vardiyasında çalışan taşeron işçilerinin yanı sıra bireysel olarak birçok insanın ziyareti ve yapılan hoş sohbetlerle geçirilen zamanlarda işçilerin moral-motivasyonu yerindeydi. İki gündür hava çok soğuk, işçiler önlem olarak bir şeyler düşünmeye başladı. Akşam saatlerinde etraftan bulunan teneke ve odunlarla ateş yakıldı. Ateşin yakılmasıyla titremeye başlayan dizlerimizin soğuğu kırıldı biraz da ol-

sa. Ateş başında yapılan sohbetlerin ardından nöbetçiler dışında herkes dinlenmeye çekildi.

13.GÜN:

Her gün olduğu gibi erkenden kalkıldı ve kahvaltı hazırlığı etraf temizliğiyle devam edildi. Sabah saatlerinde ziyaretlerin az olması işçilerin de biraz dinlenmesi için fırsat oluyor.

İşçi Batıgül Tunç Hastaneye Kaldırıldı

Buca Belediyesi taşeron işçileri eylemlerinin 13. gününü geride bırakırken, eylemi kırmak isteyenlerle yoğun bir beyin harbiyle karşı karşıyalar. İşçilerin sınırları de yıpranabiliyor. Bu yıpranmanın ilk örneği bugün yaşandı, eylemin 13. gününde Batıgül Tunç fenalaşarak hastaneye kaldırıldı. Batıgül "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak" sloganlarıyla ve alkışlı protestolarıyla bindirildi ambulansa.

Günlerdir geceli gündüzlü bir şekilde çocuklarından ayrı belediyenin önünde yatıp kalan işçiler, CHP'nin iç yüzüyle bir kez daha karşılaştı. 13 günden bu yana onları muhatap almayan CHP'ye karşı öfkeli. Hepsisi de bu eyleme başlamadan önce CHP'li olan ve sürekli onun işleri için koşturan insanlarken bugün böyle bir partiye üye olduklarından dolayı utanç duyduklarını dile getiriyorlar.

Saat 17.30'a doğru hastaneden çıkarılan işçi Batıgül evine gidip dinlenmesi yönündeki tüm istekleri geri çevirerek direniş yerine döndü. "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz" sloganıyla eylem yerine gelen işçi Batıgül herkesin yoğun ilgisiyle karşılaştı.

Saat 16.00'ya doğru bildiri dağıtımını yaptı. Buca Şirinyer Tansaş'a doğru ajitasyon çekilerek yapılan bildiri dağıtımında çoğu insan Ercan Tatı'ya öfkelerini dile getirdiler. İnsanların yoğun dikkatini çeken bildiri dağıtım esnasında işçiler de imza kampanyası çerçevesinde imza atıyorlardı insanlara...

Akşama doğru üniversite öğrencileri, lise

öğrencileri, Belediye İş 2 Nolu Şube Başkanı ve yöneticileri, Eğitim Sen 5 Nolu Şube de işçileri desteğe geldi. Eğitim Sen 5 Nolu Şube başkanı kısa bir konuşma yaptı, ardından Belediye İş 2 Nolu Şube başkanı 13 gündür süren bir direnişi sendikaların sahiplenmesiyle ilgili sendikaların gerçek bir özeleştiri vermesi gerektiğine vurgu yaptı. Ve direnişi sahiplendiklerini bundan sonra da sık sık ziyaret edeceklerini de dile getirdi.

14.GÜN:

8 Aralık günü yoğun bir güne soğuk bir havayla başlayan direnişçi işçiler, Kemal Kılıçdaroğlu'nun gelişini büyük bir telaşla bekliyorlar. Sabah saatlerinden itibaren direniş yerinde tomalar, su püskürtme aracı, gözaltı aracı ve belediye binasının arka tarafına çevik kuvvet polisleri yığılmış durumda.

Saat 09.00'da işçiler Kemal Kılıçdaroğlu'nu görmek üzere direniş yerinden ayrıldılar. Havaalanına gittiklerinde direnişçi işçiler havaalanına alınmadı. Beş direnişçi işçinin yanı sıra halen taşeronda çalışan 30 kişilik bir grup işçi "Buca Taşeron İşçileri Yalnız Değildir", "Taşeron Buca'dan Defol", "Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganlarıyla havaalanını inlettiler.

Öğle saatlerinde şu an halen taşeronda çalışan işçiler ve bir Mücadele Birliği okuru KonaK Kemeraltı Çarşısına giderek bildiri dağıtımını yaptılar.

Bildiri dağıtımını sırasında esnafı gezen Kılıçdaroğlu ve Gürsel Tekin'le karşılaşan taşeron işçileri onu durdurarak onun önünde basına dağıttıkları bildiri okudular. Buca Belediyesi önünde süren direniş yerine gelmek üzere söz alan işçiler Kılıçdaroğlu'nun yanından ayrıldılar. Buca'nın dört bir tarafında yoğun bir şekilde bildiri dağıtımına çıkan işçiler halktan büyük bir destek alıyorlar. Bildiri dağıtımına BDSP, Halk Cephesi, Mücadele Birliği destek veriyor. Buca Belediyesi önündeki bekleyiş heyecanlı ve gergin bir şekilde devam ediyor.

UPS Kargo İşçileri Desteğe Geldi

Bornova 2. Sanayi Sitesindeki UPS Kargo şirketinin önündeki direnişlerinin 220'li günlerini geride bırakan UPS kargo işçileri ziyarete geldi. "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez", "Sendika Hakkımız Engellenemez" sloganlarıyla taşeron işçilerinin yanına gelen UPS kargo işçileri alkışlarla karşılandılar. UPS kargo işçileri kararlı duruşları, coşkuları ve inançlarıyla umut ve coşku taşıdılar taşeron işçilerine.

15.GÜN:

9 Aralık Perşembe... Saat 04.00. Dinlenecek olan arkadaşlarımız yattılar. Doğal nöbetçiler olarak birkaç arkadaş ve bu satırları yazan ben ayaktayız. Hareketlilik güne göre durulsa da destekler gece saatlerinde de devam ediyor. Saat 02.30-03.00 arası müzikle uğraşan birkaç arkadaş gitarlarıyla ve neşeleriyle aramıza katılıp geceyi ve çayımızı türkülerle ve şarkularla tatlandırdılar. Onların ardından İzmir Büyükşehir Belediyesi trafik denetim bölümünde çalışan işçiler, mesai hali devam ederken direnişçi işçileri ziyarete geldi. Daha sonra da Dokuz Eylül Üniversitesi Fizik Bölümü öğrencileri "burada imza kampanyası başlatmışsınız" diyerek başlatılan imza kampanyasına destek oldular. Gece boyunca yaktığımız ateşin başında ısınıp gittiler.

Saat 06.15, artık uyanma ve mıtka temizliği(!) yapma zamanı... Çaylar demlenmiş, kahvaltı hazırlanmış. Anlaşılan mesaisi başlayan sadece bizler değiliz. Sivil polisler de nöbet tutmuşlar belediyenin önünde!

İşçiler Gözaltına Alındı

İşçiler bildiri dağıtımını takiben saat 10.30 gibi CHP Buca İlçe binasını işgal ettiler.

İşçilerin binaya girmesiyle hareketlenen ilçe binasına sivil polisler alınmak istendi. Polisleri içeri almak istemeyen işçilerle, CHP ilçe yönetimi arasında bir gerginlik yaşandı. CHP Buca İlçe Genel Sekreteri Abuzer kapıyı tekmeleyerek ve işçilere hakaret ederek kapıyı kırılmaya çalıştı. Kapı kırıldıktan sonra Abuzer ve

yaklaşık 25-30 sivil polis işçilere saldırdı. O sırada genel sekreter, işçilerden Batıgül Tunç'u saçından tutarak yerlerde sürükledi. Kendini savunan Batıgül Tunç fenalık geçirerek bayıldı. O sırada diğer arkadaşlar ve polisler arasında arbede yaşıyordu. Bayılan Batıgül kendine getirilmek için kanepeye taşındı.

Gerginlik biraz azaldıktan sonra polisler işçileri gözaltına almak istedi. İşçiler de yöneticilerden biri gelene kadar binayı terk etmeyeceklerini söylediler. İşçileri yerde sürükleyip gözaltına almaya çalışan polisler slogan atmak isteyen işçilerin ağzını kapatarak küfür etmeye ve hakaretler yağdırmaya başladılar. İnan Sezer, Batıgül Tunç, Cem Kıran isimli işçiler gözaltına alınırken ayrıca Mücadele Birliği ve Kızılbayrak okuru iki kişi de işçilerle beraber gözaltına alındı. Olayları görüntülemek isteyen Mücadele Birliği muhabiri ve diğer iki kurumun muhabiri tartaklanarak yaka paça dışarı çıkarıldı.

Emniyette ince aramayı kabul etmeyen arkadaşlar Çağdaş Hukukçular Derneği'nden ve barodan gelecek olan avukatları beklemeye başladılar. Avukatlar geldikten sonra tutanaklar yazılmaya başlandı. İşçiler ifade vermeyeceklerini ve imza atmayacaklarını söyleyerek net bir tavır takındılar.

2,5 saat gözaltında tutulan işçiler ve onlarla birlikte gözaltına alınan Mücadele Birliği ve Kızılbayrak okuru da serbest bırakıldı. İşçiler Buca İlçe Emniyet Müdürlüğü önünden direniş yerine kadar sloganlarla yürüdü.

İşçilerin direniş yerine yetişmesinden biraz önce Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencileri üniversitelerinde yaşanan çatışmadan sonra sloganlarla işçilerin eylem yerine geldiler.

Akşam saatlerine UPS kargo işçileri ziyarete geldiler. Büyükşehir Park-Bahçe işçileri ve Taşeron Karşı İşçi Dayanışma Derneği de ziyarete geldi. Yapılacak herhangi bir saldırıya karşı Buca taşeron işçilerinin yanında olup saldırıyı onlarla beraber göğüslemek için sınıf dayanışması örneğini gösteren Devrimci İşçi Komitelerinden arkadaşlar gece işçilerin yanından ayrılmadılar. Mücadele Birliği, Alınteri, Halk Cephesi ve Kızıl Bayrak da işçilere yapılacak herhangi bir saldırıya karşı işçilerin yanından bir an olsun ayrılmıyorlar. Eylem yerinde sık sık sloganlar atılıp halaylar çekilerek ortam sıcak tutuluyor.

Yoğun polis ablukasına rağmen, işçiler de herhangi bir korku yerine daha çok öfke, kararlılık ve güven duygusu oluşuyor. Eylem yeri her geçen gün daha da kalabalıklaşıp Buca halkının daha çok dikkatini çekiyor.

16. GÜN:

Bugün kalktıktan sonra her zamanki gibi önce yataklarımızı topladık. Herkes birbirine sata sata soruyordu çünkü şehir çoktan uyanmış, gün iyice ışımtı. Bir yandan yatakları toparlarken

bir yandan da kahvaltımızı hazırlıyorduk. Neler yoktu ki soframızda... El yapımı yeşil zeytin, peynir, domates, reçel, bal, çay, meyve suyu... İşçiler birbirleriyle şakalaşıyorlar “Evide bile bu kadar yemek yemiyoruz” ya da bir işçi diğerine “Epey kilo almışsın göbek büyümüş” deyip gülüyorlar.

Beklenen yağmur bastırdı. Bu defa hazırlıklıydık, yağmurluklarımız üzerimizde halaylarla karşıladık yağmuru. Öğlene doğru işçi arkadaşlar kendi aralarında iki kişi belirleyip Dokuz Eylül Üniversitesi’nde dün yaşanan çatışmalardan dolayı devrimci öğrencilerin yapacağı basın açıklamasına destek verdiler. Basın açıklaması bittikten sonra Buca taşeron işçileri, bu direniş boyunca onları yalnız bırakmayan öğrencilerin yanında olduklarını, öğrenci gençlik mücadelesiyle işçilerin mücadelesinin birlikteliğine vurgu yaptı.

Akşam basın açıklaması

Saat 17.00’de Buca Belediyesi’nin önünde bir basın açıklaması yaptı işçiler. Basın açıklaması başlamadan önce devrimci gençler durakların yanından sloganlarla işçilerin yanına yürüdü. Yoğun polis ablukasının olduğu basın açıklamasına İzmir Sendikalar Birliği’nden sendika yöneticileri, demokratik kitle örgütleri, devrimci kurumlar ve Mücadele Birliği destek verdi. Saat 17.00’de işçiler sloganlarını haykırdıktan sonra basın metni okundu. İşçiler, iş hakları ellerinden alındığı için eylemde olduklarını ve bu sorunun çözülmesi için burada olduklarını söylediler.

17. GÜNÜ

11 Aralık... Havanın çok soğuk. Direnişin 16. günün gecesi ve 17. günün ilk saatleri işçiler ve bizler için çok çetin geçti.

Aşırı soğuk yüzünden Buca sokakları sessiz. Bulutlu ve soğuk hava kar habercisi. Bir yandan gece için ateşimizi yakıyoruz diğer yandan günün yorgunluğunu atmak üzere nöbetçilerimizi belirleyip dinlenmeye çekiliyoruz.

Gecenin ilerleyen saatlerinde yaktığımız ateşin başında ne kadar ısınmaya çalışsak da fayda etmiyor. Yatmaya giden arkadaşlar aynı şekilde üstlerine ne kadar battaniye atsalar da soğuk hava ve rüzgar onları üşümekten yatırmıyor. Gecenin ilerleyen saatlerinde kar taneleri yavaşça üzerimize düşmeye başladı. Biz de hemen dinlenmeye çekilen arkadaşlarımızı uyandırarak naylonu battaniyelerin üstüne örttük. Ve daha sonra yanan ateşin üzerinde çayımızı demledik. Çay ne kadar sıcak olursa olsun içimiz ısınmıyordu.

Saatler 05.00’e doğru karla karışık yağmur yağmaya başladı. Artık naylon da fayda etmiyor. Uyuyan arkadaşların üstleri ıslanmış, battaniyeler su içinde kalmıştı. Hemen etrafı toparlayıp ateşin başına geçtik. Ne çay içimizi ı-

sıyordu ne de yanan ateş, içimizi ısıtan tek şey sıcak sohbetlerdi. Arkadaşlar başladı CHP binası işgali olayını gülererek anlatmaya. Bir yandan kahkahalar bir yandan ise çaylarımız... Gün ışımaya başladığında artık kahvaltı yapma vakti gelmiş demektir. İkişerli grup halinde çorba içmeye gittik. Daha sonra direniş alanına gelinerek temizlik yapıldı. Ateşin üstüne koyduğumuz çayımız da demini almıştı. Çaylarımızı da içtikten sonra direnişçi bir arkadaş ile TÜMTİS sendikasına üye oldukları için işten atılan ve 230 gündür direniş yapan UPS Kargo işçilerini ziyarete gittik.

Geri Döndükten Sonra...

TÜMTİS’ten geri döndükten sonra sabaha doğru yağın yağmurun ıslattığı battaniyeleri ve diğer eşyaları yeniden düzenlediler. 2-3 saati alan yorucu ve zahmetli iş birlikte gerçekleştirildi. Daha sonra mutfak eşyalarını koymak için çadıra benzeyen bir yer yapıldı. Çadıra benzeyen yer daha bitir bitmez sivil polisler durumdan kendilerine vazife çıkarırcasına “umarız yavaş yavaş burayı çadıra dönüştürmeyi düşünmüyorsunuzdur” diye damladılar.

Bugün dikkat çekici birşey de direniş yerine daha önceki günlere nazaran gelen destekçi sayısının daha az oluşuydu. Bundaki en büyük etkenin soğuk havalar olduğu düşünülüyor. Yanan ateşin etrafında hoş, verimli anlar geçiriliyor ve sıcak çaylar sıcak sohbetlerle içimizi bir başka ısıtıyordu. Havanın kararmaya başladığı saatlerde soğukun ve rüzgarın etkisiyle direniş yerindeki kişi sayısı epey azalmıştı. Ama kararlılığı hiç azalmıyor, aksine daha da coşkulu bir şekilde devam ediyordu.

Saat 18.30’da soğuk havaya ve esen sert rüzgara inat çoğunluğunu SES İzmir Şubesi’nin oluşturduğu KESK Şubeler Platformu, slogan-

larıyla direnişçi işçileri ziyarete geldiler. Ve SES İzmir Şube başkanı kısa bir konuşma yaptı. Konuşmasında bu direniş sahiplendiklerini, taşerona karşı, güvencesiz çalışmaya karşı bütün emekçilerin birlikte mücadele etmesi gerektiğini dile getirdi. Direnişçi işçilerden bir işçi desteğe gelen KESK şubeler platformuna teşekkür etti. Ve sloganlarla ziyaretçiler eylem yerinden ayrıldılar.

Bir esnaf, işçilerin direnişini basından duymuş. Havanın çok soğuk olmasından dolayı elinde çay termosu ve işçiler için yaptırdığı yemekle onları ziyarete geldi. Bu anlamlı davranış işçileri mutlu ederken emekçilerin birlikte mücadelesinin ve dayanışmasının güzel bir örneğiydi. Ayrıca akşam boyunca tek tek üniversitelerden olsun emekçilerden olsun süren ziyaretler sırasında hoş zamanlar geçirildi.

İşçi Haydar ve Bağlaması

Ateş başında bazen sıcak sohbetler yapıldı; bazen türküler söylendi. Ama en güzel türküler ve ezgiler direnişçi işçilerden Haydar abinin derlediği ve doğaçlama söylediği parçalar oldu. Haydar abi bağlamasıyla soğuk havaya inat söylediği Kürtçe-Türkçe halay parçalarıyla direnişin coşkusuna coşku kattı. Ayrıca hepimize işçi sınıfı içerisinde ne cevherlerin saklı olduğunu göstermiş oldu. Soğuk hava ve ağır ağır serpiştiren kar taneleri altında direniş yudumlanan sıcak çaylarla ve hoş sohbetlerle aynı kararlılıkla, inançla ve coşkuyla devam ediyor.

Direnişin başından beri işçilerin yanında olan devrimci kurumlar bugün de aynı şekilde işçilerin yanında nöbet tutmaya devam ediyorlar. Ve gece Buca Temizlik ve Park-bahçe işçilerinin onurlu direnişlerinin 18. gününe doğru evriliyor.

Mücadele Birliği / İzmir

Düşmanın Diş Gıcırtilarıyla Yürümek

Buca Belediyesi'nde taşeron işçilerin işten atılmaları devam ederken, 4 Kasım'dan beri eylemde olan taşeron işçilerinin eylemlerini desteklemek amacıyla Devrimci İşçi Komiteleri (DİK) 30 Kasım Salı günü Taksim Tramvay durağında saat 17.00'de bir basın açıklaması yaptı.

Değişik işyerlerinden gelen Devrimci İşçi Komitelerinden işçiler sınıf kardeşlerinin işten atılmalarını protesto etmek ve sürmekte olan eylemlerine güç katmak için "İzmir Buca Belediyesi Taşeron İşçileri Yalnız Değildir / Devrimci İşçi Komiteleri" imzalı bir pankart açarak flamlarıyla Taksim Tramvay durağına geldiler. "İzmir Buca Belediyesi Taşeron İşçileri Yalnız Değildir", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Emeğin Olacak", "Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Dünya", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Devrimci İşçi Komiteleri", "Fabrikalar Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" sloganlarını attılar.

Basın açıklamasının okunmasından önce emek dostu şair Ruhan Mavruk da söz alarak "Tüm işçi ve emekçileri tüm içtenliğimle selamlıyorum. Buca Belediyesi işçileri, aylardır direndiniz; ömrünüzden, gücünüzden çok şey kattınız bu başkaldırıya. Tıpkı geçmişteki Kavel işçileri gibi. Ben

sizi kutluyor ve tüm kalbimle yanınızda olduğumu bildirmek istiyorum. Sanatçılar dizeleriyle, notalarıyla, replikleriyle birer soluk olmaları bu onurlu başkaldırıya. Dostlar, sizlerden ilham alarak yazdığım 'Yolcum Var' adlı şiirimle sesleniyorum ve selamlıyorum sizleri" diyerek şiirini seslendirdi.

Ardından Devrimci İşçi Komiteleri adına Ali Ekber Seven basın açıklamasını okudu. Basın açıklamasında işçi ve emekçilerin her yerde kapitalizme karşı eylemler gerçekleştirdiğini belirtilerek 210 günü aşan UPS işçilerinin 60'lı günlerini bulan Tekel işçilerinin eylemlerine değinildi. Ve "Bizler İstanbul Devrimci İşçi Komiteleri olarak Buca Belediyesi'nde işten atılan taşeron işçilerini selamlıyoruz. İnanıyoruz ki, direnişleri kararlıca sürecek ve zaferi kazanacaklardır. Çünkü onlar zor denileni yaptılar. Çünkü Taşeron işçileri olarak örgütlenip, sendikalı olmak istediler. Ki, bu işçilerin en doğal hakkıdır. Ama sermaye sınıfı kadar zor durumda ki, işçilerin en doğal birlikteliklerine dahi tahammül edememektedir. İşçilerin bu isteğine, belediye başkanı başta örgütlenme faaliyetinin başını çeken işçiler olmak üzere, ilk elden direnişe destek veren işçileri işten atarak cevap verdi. Buna işçilerin cevabı ise geceli gündüzlü süren bir direniş oldu. Bugün direniş

işçi düşmanlarının diş gıcırtilarına karşı kararlıca sürüyor" denildi.

Sermaye sınıfının taşeronlaşma sistemi ile işçi sınıfını örgütlenmekten yoksun bırakma çabalarına değinilen açıklamada UPS işçilerinin, Tekel işçilerini ve Buca Belediyesi taşeron işçilerinin eylemlerinin kapitalist sistemin çöküşünü işaret ettiğinin belirtilerek "İşçiler, Emekçiler; Artık sermaye sınıfına servet, kendimize sefalet üretmemeliyiz. İktidarı kendi elimize almalıyız. Yaşanan sömürüye, baskıya, horlanmaya dur demeli, kapitalizmi yıkmalı ve emeğin iktidarını kurmalıyız. Devrimci İşçi Komiteleri emeğin iktidarını kurmak ve işçi sınıfının gücünü dosta düşmana göstermek için var. Çünkü Devrimci İşçi Komiteleri işçi sınıfının mücadele ve iktidar organlarıdır. İşçiler, komite ve konseylerde örgütlenerek emeğin iktidarı için mücadeleyi yükseltmelidir.

Bizler Devrimci İşçi Komiteleri olarak Kızıl Meydan Taksim'den İzmir Buca Belediyesi'nde işten atılan taşeron işçilerinin direnişini selamlıyor, direnişlerini direnişlerimiz olarak gördüğümüzü, yürüdükleri yolda yanlarında olduğumuzu ilan ediyoruz" denildi.

İşçiler gür sloganlarla bir kez daha Buca Belediyesi işçilerine desteklerini belirttikten sonra eylemlerini bitirdiler. □

İşten Atmalara Son! Gücümüz Örgütlü Mücadelemizdir!

Bizler Buca Belediyesi'nde temizlik ve park bahçe işlerinde taşeron firmada çalışan işçilerdik.

Taşeronlaşmaya, sendikasız çalışmaya, işten atılmaya karşı mücadele etmenin örgütlü mücadeleden geçtiğini düşündüğümüz için işçiler olarak gücümüzü birleştirip tüm bu haksızlıklara karşı koymaya başladık. Buna tahammül edemeyen belediye yetkilileri baskı ve tehditlerle birlikteliğimizi bozmaya çalıştı. Tüm baskılara rağmen geri adım atmaz olarak örgütlü bir şekilde mücadeleye devam ettik. Birlikteliğimizi bozmayı başaramayan yetkililer kurtuluşu bizi işten atmakta buldu ve yedi işçiyi işten çıkartarak çalışma hakkımızı elimizden aldı. Kölelik demek olan taşerona karşı mücadele ettiğimiz ve sendika isteğimiz için işten atıldık.

İşçiler, emekçiler, öğrenciler...

İşten atıldığımızda nasıl hareket etmeliyiz? Ya eve gidip oturacak, bize yapılan bu haksızlığı sineye çekecek ya da DİRENECEĞİZ! Biz direnmeyi seçtik. Çünkü işsizlik aynı zamanda açlık demektir. Yoksulluk, ekmezsiz, eğitimsiz kalmak demektir. Bugün taşeronlaşma diye bize dayatılan da budur. Bizler işten atılan işçiler olarak Buca Belediyesi önünde oturma eylemindeyiz. Kazanmadan direnişi bırakmayacağız. Tıpkı tek başına 118 gün direnen ve kazanan Türkan ALBAYRAK gibi.

**İşten atılanlar derhal geri alınsın!
İşçi kıyımlarına son verilsin!
Sendikal örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılсын!**

Taşeronlaşmaya son vermek için somut adımlar atılsın, projeler işçilerle birlikte üretilsin!

**Taşeronlaşmaya Son!
Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!
Baskılar Bizi Yıldırılmaz!
Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!
İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız!**

**İşten Atılan Buca Belediyesi
Temizlik Ve Park-Bahçe İşçileri**

Not: Buca Belediyesi Temizlik ve Park-Bahçe İşçilerinin hazırlayıp dağıttıkları bildiridir.

Direnen İşçiler Yalnız Değildir!

Mücadele Birliği Platformu 3 Aralık Cuma günü günü Akdeniz Çivi, Buca Taşeron, TEKEL, UPS işçileri gibi son dönemde artan işçi eylemlerine destek olmak amacıyla Yüksel Caddesi'nde saat:18:00'de bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasında "Akdeniz Çivi, Buca Taşeron, Tekel, UPS işçileri Yalnız Değildir! / Mücadele Birliği Platformu" pankartı açıldı. Caddeye "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!", "Direnen İşçiler Yalnız Değildir!", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak!" sloganlarıyla giren kitle basın açıklamasını yapmadan önce, direnişte olan Tekel işçileri adına Bafra Tekel işçisi Hüseyin Bozkurt bir açıklamada bulundu. Açıklamasında Ankara'da 78 gün süren çadır eylemini ve şu an sürmekte olan Tekel eylemini değerlendirerek başlayan Bozkurt, tek el işçileri olarak taleplerini dile getirenlere yönelik saldırıyı teşhir eden bir açıklamada bulundu. Hüseyin Bozkurt'un açıklamasının ardından, Mücadele Birliği Platformu adına basın açıklaması yapıldı:

"İşçiler, emekçiler, halklarımız;

Bugün başını Akdeniz Çivi, Buca Taşeron, TEKEL, UPS işçilerinin çektiği işçi direnişleri büyük bir kararlılıkla devam ediyor. Artık işten atılan, hakları gasp edilen herkes eyleme geçiyor. Emperyalist-kapitalist sistemin içinde bulunduğu küresel ekonomik ve toplumsal kriz derinleştikçe, sermaye sınıfı faşist baskılarını artırıyor. İşçi ve emekçilerin haklarına saldırıyor, işten atıyor, baskılara, tehditlere ve fiili saldırılara başvuruyor. İşçi ve emekçilerin buna cevabı ise gece-gündüz demeden, açlığa, soğuğa aldırış etmeden kararlılıkla mücadele etmek oluyor.

Akdeniz Çivi, Buca Taşeron ve UPS işçileri örgütlenmek amacıyla sendikaya üye olmaya başladıklarında işten atma saldırısıyla karşılaştılar ve işçiler hemen direnişe başladılar.

Akdeniz Çivi işçileri seslerini daha fazla duyurabilmek için CHP il binasını işgal ettiler, Buca Taşeron işçileri belediyenin önünde direnişe başladılar, UPS işçileri 220 günü aşan direnişlerinde hem büyük bir kararlılık abidesi oldular hem de 100'ü aşkın ülkenin işçileriyle enternasyonal dayanışmanın en güzel örneklerini yarattılar.

78 gün boyunca sermayenin başkentini işçilerin başkentine çeviren TEKEL işçileri bugün burjuva sendikalizmine karşı 61 gündür İstanbul'da Tek-Gıda İş sendikası önünde fiili saldırılara karşı yılmadan direnmeye devam ediyorlar.

Sadece bu topraklarda değil bütün dünyada işçiler kapitalistlere servet kendilerine sefalet üretmeye son vermek için mücadeleyi yükseltiyor.

Sermaye sınıfı işçi ve emekçilere olduğu gibi Kürt halkına yönelik saldırılarını da sürdürüyor. Daha bir hafta önce 17 yurtsever genç Ankara'da tutuklandı. Her gün yeni bir operasyon yapılıyor, kitlesel tutuklamalar gerçekleştiriliyor.

Bizler Mücadele Birliği Platformu olarak her zaman hem işçilerin-emekçilerin hem de yoksul Kürt halkının yanında olacağız, mücadeleli mücadelemizdir diyeceğiz. Sesinizi Ankara'nın emekçi mahallelerine, meydanlarına, üniversite kampüslerine, okul koridorlarına taşıyacağız. Emegün kurtuluşu ancak bütün ezilen kesimlerin birlikte mücadelesiyle sermaye iktidarının yıkılması, Halk İktidarının kurulmasıyla gerçekleşecektir.

Zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok, kazanacağımız bir dünya var!

Direnen İşçiler Yalnız Değildir!

Yaşasın İşçilerin ve Halkların Mücadele Birliği!

Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak!" denildi.

Basın açıklamasının yapılmasının ardından eylem sona erdi.

Mücadele Birliği /Ankara

DEVİRİM KORKUSU SE

Sadece öğrenci eylemleri değil ama devrimin toplumsal güçlerini oluşturan tüm kesimlerin devrimci kitle eylemleri büyüme eğilimi içindeler. Bu durum iç koşullar tarafından olduğu kadar dış koşullar tarafından da besleniyor. Geçtiğimiz hafta İngiltere’de öğrenci gençliğin ayaklanmaya yaklaşan eylemleri, Yunanistan ve Avrupa’nın öteki ülkelerindeki öğrenci gençliğin olsun emekçi sınıfların eylemleri olsun bunun kanıtıdır.

Geçtiğimiz hafta, öğrenci gençlik hareketi Türkiye’nin gündemine damgasını vurdu. Olayların gelişimini hatırlayalım. Başbakanın üniversite rektörleriyle yapacağı toplantıyı protesto için toplanmaya çalışan öğrenciler polis tarafından yakalandıkları yerlerde vahşet derecesinde dövüldüler. Kimisi Dolmabahçe’de kimisi daha yoldayken, otobüslerden indirilerek gözaltına alındı. Gözaltına alma operasyonu faşist devletin polisine uygun biçimde gerçekleşti. Henüz burjuva yasalara göre bile oluşmuş bir “suç” yokken, “suç işleme ihtimali” var diyerek öğrenciler tekme-tokat, coplar, yumruklar arasında gözaltına alındılar.

Yerlerde sürüklenen, tekmelenen, coplanan genç kadın öğrenciler, yüzü gözü morarmış erkek öğrenciler, son teknoloji ürünü aletlerle öğrencilerin üzerine biber gazı, savaşımlarda bile kullanımı yasak olan portakal gazı sıkılan, yere düşen öğrencileri çığneyerek üzerinden geçen polislerin görüntüleri toplum vicdanını ayağa kaldıracak cinstendi.

Burjuva muhalefet, olası tepkilere burjuva kanallar açmak üzere öğrencilere yarım ağızla da olsa sahip çıkar gibi yaptı. Polisin “aşırı güç” kullanması eleştirildi, İstanbul Emniyet Müdürü’nün istifası istendi, olay Meclis’e kadar taşındı. Burjuva muhalefetin bu ilgisinden sosyal reformistler de memnundu. Ne de olsa “ses getirmişler”di. Burjuva muhalefetin ne yapmak istediği değil, olayın Meclis’e taşınmış olması onlar için önemliydi.

Ama bu sahnenin ilk perdesi henüz kapanmıştı ki ikinci perde açıldı. Devrimci öğrenci gençlik hareketinin sembol o-kullarından biri olan Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi’nde bir toplantı düzenleniyor. Toplantıya CHP’nin yeni Genel Sekreteri ile devletin faşist politikalarına “yasal kılıf” hazırlamaktan sorumlu hükümet kanadına mensup “Kuzu” soyadlı bir milletvekili katılıyor. Birkaç gün öncesinde devletin faşist terörü ile karşı karşıya gelen öğrenciler, sermaye sınıfının bu temsilcilerinden hesap sormak üzere hazırlık yapmışlardı.

Toplantı başlayınca “kıyamet koptu.” Öğrenci gençler önce CHP Genel Sekreteri’ne tepkilerini göstererek konuşmasını engellediler. Arkasından söz alan AKP’li milletvekili daha konuşmasına başlamadan kafasında kırılan yumurtalar nedeniyle arkasına bakmadan kaçmak zorunda kaldı. Yumurtalar yağmur gibi yağmıştı faşist devletin icraatlarına “yasal kılıf” hazırlamaktan sorumlu milletvekilinin kafasına.

Bu kadarı da fazlaydı artık! CHP’nin “taze gelin” modundaki Genel Sekreteri yüzünde eğreti duran o “sosyal demokrat” maskeyi artık daha fazla taşıyamazdı. Gerçek siyasi çehresiyle ortaya çıkarak salonun ortasında öğrencilere “faşistler” diye bağırmağa başladı. Sürecin ilk aşamasında CHP’nin hükümete, polise karşı zoraki takındığı o “eleştirel” tavır gitmiş yerini gerçek gerici sınıfsal tavra bırakmıştı.

Olaylar, sermaye sınıfının gerici/faşist partileri arasındaki o zorlama ayrımı bir çırpıda ortadan kaldırmıştı. Düne kadar “ileri demokrasi”yi ağzına pelesenk eden Başbakan polisin vahşetini aklamaya çalışırken öğrenciler için “Onları biz mi davet ettik” diyordu. “Bunlar kadrolu elemanlar” demeye başladı; “bunlar gizli örgüt üyesi” diye savcılara göz kırptı. CHP’nin “taze” Genel Sekreteri’ne gelince... O bir adım daha ileri giderek devrimci öğrencilere “faşist” dedi; Öğrencilere “beyinsiz” diyerek hakaret eden AKP milletvekiline göğsünü siper etti. Kısacası, devrimci öğrenciler kafalarına birkaç yumurta fırlatınca hemen oracıkta bir kardeşleşme ortaya çıkıverdi.

AKP ile CHP arasında devrimci bir eylem karşısında doğan bu kardeşleşmeye faşist MHP’nin Genel Başkanı da katıldı. Bahçeli, hükümete en küçük bir laf söylemeden, tek bir eleştiri yöneltmeden “68 Olayları” benzeri bir “oyundan” söz ederek “herkesi” yani tüm sermaye sınıfı cenahını uyanık olmaya çağırdı. Sermaye sınıfının içini saran korkuyu ortaya sermek bu faşiste düşmüştü.

Burjuva düzenin bu sadık bekçisi, diğer gerici-faşist burjuva partilerle aralarındaki rekabeti bir kenara bırakarak öğrenci

SERMAYE SINIFINI SARDI

eylemlerinin 68' olaylarını andırıldığını, bunun bir rastlantı olmadığını söyleyerek düzenin tüm kurumlarını "birlik ve beraberlik" içinde hareket etmeye çağırıyor.

Burjuva Partiler Kardeşleşiyor!

MHP Genel Başkanı'nın diğer rakip burjuva partilere bu "kardeşçe" yaklaşımı yeni değil, biraz daha geçmişe uzanıyor. Örneğin, WIKILEAKS sitesinin yayınladığı belgeler sonucu Başbakan Erdoğan'ın İsviçre'de sekiz hesabı olduğunun ortaya çıkması üzerine AKP'ye yüklenmesi beklenen Bahçeli, "Biz bu ülkenin Başbakanını yıpratmak iddialara değer vermeyiz" türünden bir yaklaşımla Başbakanı korumaya aldı.

Düne kadar seçim meydanlarında birbirlerinin üzerine idam ilmiği atanlar bugün birbirlerini yıpratmak bir politika izlememeye özen gösteriyorlar. Düne kadar meydanlarda birbirlerine olmadık hakaretler yağdıranlar, olmadık nitelermeler yapanlar bu gün aynı partinin mensuplarıymış gibi birbirlerini korumaya özen göstermeye başladılar.

Benzer tavır CHP ile AKP arasında da ortaya çıktı. Başka zamanda birbirlerini Yüce Divana gönderme nedeni olacak skandallar karşısında bu gün CHP Genel Başkanı, "Başbakan İsviçre'de hesabım yok desin biz ona inanırız" diyebiliyor ve Başbakanı, bir iki mızızlanma dışında korumaya özel bir dikkat gösteriyor. Neden? Sermaye sınıfının gerici-faşist partileri arasında bu kardeşleşmeye yol açan nedir ve neden şimdi?

Bunun nedeni sınıflar arasındaki ilişkilerde ve sınıf savaşımının geldiği düzeyde bulunuyor. MHP'li faşist Bahçeli, Türkiye'nin bir dağılma-çözülme sürecinde olduğunu uzun zamandır söyleyip duruyordu. O bu tespitini hiçbir bilgi ve olguya dayanmadan yapıyor değildi. Kürt halkının özgürlük savaşı bir yana artan emekçi sınıfların içinde bulunduğu ayaklanmacı ruh hali, işçi sınıfının uzun zamandır artış halindeki eylemleri, kamu emekçilerinin eylemlerinde ve devrimci kitle eylem-

lerinin sayısında görülen büyük artış; bunların hepsi sermaye sınıfını derin bir endişeye itiyordu zaten.

Şimdi bunlara öğrenci gençliğin kararlı, militan eylemleri eklenmiş durumda. Bahçeli, 68'li yılların eylemlerine gönderme yaparak bu gelişmeden duyduğu büyük korkuyu açığa vurmuştur. Çünkü bu eylemler büyüme eğilimi içindeler ve bunun için gerekli nesnel koşullar fazlasıyla mevcut. İşte bu eğilim sermaye sınıfındaki korkunun gerçek kaynağıdır. Burjuva basının, hükümetin, sermaye sınıfının atılan yumurtalar karşısında kopardıkları gürültü, kapıldıkları korku başka türlü izah edilemez. Burjuva partilerin bu korku karşısında şimdilik gösterdikleri refleks, aralarındaki tepişmeyi geri plana atarak, kardeşleşmektir.

Sadece öğrenci eylemleri değil ama devrimin toplumsal güçlerini oluşturan tüm kesimlerin devrimci kitle eylemleri büyüme eğilimi içindeler. Bu durum iç koşullar tarafından olduğu kadar dış koşullar tarafından da besleniyor. Geçtiğimiz hafta İngiltere'de öğrenci gençliğin ayaklanmaya yaklaşan eylemleri, Yunanistan ve Avrupa'nın öteki ülkelerindeki öğrenci gençliğin olsun emekçi sınıfların eylemleri olsun bunun kanıtıdır.

İşçi Sınıfıyla Leninist Parti Arasındaki Bağların Önemi

Türkiye ve Kürdistan'da işçi sınıfının eylemlerinde gözle görülür bir artış ve süreklilik ortaya çıkmıştır. Eylemler süreklilik gösteriyor ve işçiler eylemlerinde kararlı davranıyorlar. Ve daha önemlisi, işçiler eylem içinde önemli bir bilinç ediniyor, kendilerini eğitiyor, daha büyük eylemlere bilinç ve örgütlülük anlamında hazır hale geliyorlar.

Bu süreç içinde Leninist Partinin işçi sınıfıyla, eylem halindeki işçilerle ciddi, önemli bağları gelişti. Bu olgu, eylemlerin sayısındaki artış ve süreklilik kadar önemli, hatta bundan daha önemli bir gelişmedir. Çünkü işçi sınıfı hareketini zafere taşıyacak, iktidarla taçlandırarak tek güç Leninist Partidir.

Leninist Parti Bu Duruma Nasıl Geldi?

Sosyal reformistler ve oportünist hareketler, işçi sınıfı içinde güç toplamak için işçilerin güncel istemlerine boyun eğmeyi, bu eğilim önünde diz çökmeyi, kendini ve sınıfı bu istemlerle sınırlamayı, daha genel bir ifadeyle işçilere dalkavukluk yapmayı geçer yol sandılar.

Leninist Parti tüm bunların tersini yaptı. İşçilere devrimci hedefleri göstermekten bir an olsun geri durmadı. İşçilere devrim ve iktidar dışındaki tüm istemlerin, bu istemlerin karşılanması günlük yaşamlarını kolaylaştırır da, geçici, geri alınabilir haklar olduğunu anlattı. Bu yüzden, bir devrimin gerekliliğini ve kaçınılmazlığını, politik ve ekonomik iktidarın fethinin önemini sabırla ve inatla anlattı.

Leninist Parti, "Bütün İktidar Emeğin Olacak" sloganını işçilere götürürken güncel mücadelede onların yanında yer almaktan geri durmadı. İşçiler her eylemde, kapitalistlere karşı her mücadelede Leninist Partiyi yanlarında gördü. Ama Leninist Parti onlara "diğerleri"nden farklı şeyler söylüyordu. Komite ve konseylerde örgütlenin, sendikacılara güvenmeyin, kendi öz örgütlülüğünüze dayanın diyordu.

İşçiler Leninist Partinin kendilerine söylediklerini başta şüpheyle karşılasalar ve "aşırı" bulsalar da kısa zamanda söylenenlerin doğruluğunu ve haklılığını anlıyorlar. Tutulan yol doğrudur. Ama şimdi bu yolda daha hızlı koşmaya ihtiyaç var. İşçiler ağır ağır da olsa komite konsey düşüncesinin ne kadar doğru olduğunu eylemin içinde yaşayarak öğreniyorlar. Kendi gerçek sınıf partilerinin Leninist Parti olduğunu kavıyorlar.

Yapılacak şey, işçi sınıfıyla kurulan bağların sayısını on katına yüz katına çıkarmak; parti düşünce ve programını her fabrikaya, her işletmeye, her mahalleye götürmektir. Sermaye sınıfının korkularını gerçeğe dönüştürmenin tek yolu budur. Şimdi bu mümkün ve bunu başaracağız! □

Birleşik Mücadele Çağrımızdır

5 Aralık

Tekel işçileri direnişin 62. Gününde, Galatasaray Lisesi önünden Taksim Tramvay Durağına kadar yaptıkları meşaleli yürüyüşün 8.sini gerçekleştirdiler.

Coşkulu geçen eyleme sanatçılardan Bilgesu Erenus, Grup Emeğe Ezgi, Direnişin Ritimleri katıldı. Saat 18. 30'da başlayan yürüyüş "4/C'ye, taşeronlaşmaya, güvencesiz çalışmaya karşı birleşik mücadeleye" pankartını açarak meşalelerle "4/C'ye köle olmayacağız", "Kavga bitmedi daha yeni başlıyor", "Her Yer Tekel Her Yer Direniş" sloganlarıyla gelindi.

Eyleme Mücadele Birliği Platformu, Devrimci İşçi Komiteleri, HSGGP, Sapphire işçileri destek verdi.

Tekel işçileri adına basın açıklamasını okuyan Metin Arslan; "emekten yana olduğunu söyleyen siyasi parti ve kurumların bir kısmı da 2. Tekel direnişi sırasında Tek Gıda İş yönetiminden yana oldu. 63 gün içerisinde bir çok kurum, sendika ve siyasi partiler dolaşmış birleşik mücadeleye davet çağrısında bulunulmuş, fakat hepsi ağız birliği yapmışcasına, 'çadırların yerinin doğru olmadığını' söylemişlerdir. Buradan bir kez daha söylüyoruz; çadırların yerini belirleyen sendikanın tutumudur, çadırların başka yerde olması gerektiğini söyleyenler de gelip taşın altına elini koymamışlardır. Bu kurumlar ve siyasetler sendika bürokrasisine yamanmaya mı çalışıyorlar, diye soruyoruz. 4/C'ye ve güvencesiz çalışmaya

karşı mücadele ettiklerini söyleyenlerin samimiyetinin ölçüsü bizim direnişimizin karşısındaki tavırları olacaktır. İşçi sınıfının satan, yalnızlaştıran bu kurum ve siyasetler bir gün tarih karşısında hesap vereceklerdir. 8. meşaleli yürüyüşümüz sendika bürokrasisine ve sermayeye karşı birleşik mücadeleye çağrımızdır. 18 Aralık'ta Tekel işçilerinin saldırıya uğradığı günde Ankara'da olacağız! Güvencesizliğe, taşeronlaşmaya karşı mücadeleyi, bizimle birlikte olanlarla programlayıp yürütmekte kararlıyız" dedi. Eylemden sonra tek el işçileri çadırlarına döndüler.

12 Aralık

Bu hafta 9.su yapılan yürüyüş, Tekel işçilerinin 4-C'ye karşı Ankara'ya gidişlerinin birinci yılına denk geldi. Eylem boyunca Ankara'ya 18 Aralık'ta yapacakları yürüyüşün duyurusunu yaptılar, tüm işçi ve emekçileri, emekten yana olanları bu yürüyüşe katılmaya davet ettiler.

Tekel işçileri "İstanbul'dan Amed'e Tekel İşçisi Direnişte" sloganıyla yürüdü. Katılım ve destek güçlüydü. Mücadele Birliği Platformu, Mimar ve Mühendisler Odası, Karadeniz'den gelen Karadeniz İsyandır Grubu, Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu, BDP ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinin destek verdiği eylem coşkulu geçti.

Tekel işçileri basın açıklamasında "Bugün Tekel işçileri İzmir'de bir toplantı ha-

lindedir. Bu toplantıya Diyarbakır ve İstanbul'dan da temsilci düzeyinde işçiler katılmıştır. Dün Diyarbakır'da yapılan toplantıda alınan kararlardan bazıları ise şunlardır: (...)

-Ankara Direnişinin birinci yıldönümü olan 18 Aralık'ta Ankara'da mücadeleyi yürütmek isteyen bütün işçiler çağrılarak durum değerlendirmesi yapılacaktır.

-Her ilde İşçi Komisyonları kurulacaktır.

-İl Komisyonları birleşip Genel İşçi Komisyonunu oluşturacaktır.

-4-C konusunda, 2011 genel seçimleri ve Türk-İş Kongresi de dikkate alınarak illerde eş zamanlı eylemler ve etkinlikler düzenlenecektir.

-4-C'ye geçen işçilerin çalışma koşulları izlenerek raporlaştırılarak, kamuoyuyla paylaşılacaktır.

-Alınan kararlar diğer illerle paylaşarak, işçilerin iç örgütlenme biçimleri (platform, dernek, sendika vb.) tartışılarak karar verilecektir." denildi.

Tekel işçileri olarak büyük Tekel mücadelesini birinci yılında 4-C'yi unutmadıklarını, unutmayacaklarını ifade etmek üzere 18 Aralık Cumartesi günü saat 13.00'de Ankara'da Abdi İpekçi Parkı'nda olacaklarını belirterek tüm işçi ve emekçileri Ankara'daki eylemlerine destek vermeye çağırıldılar. Açıklamanın ardından Tekel işçilerinin Ankara yürüyüşüne ilişkin yapılacak toplantının duyurusuyla eylem bitirildi.

Amed Tekel Eylemde

TEKEL işçileri 2. direnişlerinin 60'lı günlerine yaklaşıyor. Bu uzun yürüyüşlerinde dirençlerinden hiçbir şey kaybetmeden il eylemleri tırmandırıyor. Her hafta Pazar günü yapılan yürüyüşlerine çağrı yapan TEKEL işçileri; aynı zamanda, Amed ve İstanbul'da basın açıklaması yapacaklarını duyurdular.

Amed'deki basın açıklaması, 28 Kasım günü saat 13:30'da Ofis Azca Plaza önünde yapıldı. Eyleme dövizleriyle katılan Tekel işçileri basın açıklamasını, "Diyarbakır Tekel İşçileri Komisyonu" adına okudu.

Basın açıklamasında "Ankara'da 78 gün direnen TEKEL işçileri olarak aynı kitlesellikte olmasak da 4/C'yi iptal ettirme hedefimiz hiç değişmedi. Ankara'daki kadar kitlesel değiliz, çünkü AKP hükümetinin oyalamaları devam ediyor ve Tek Gıda-İş Sendikası mücadeleyi devam ettirmekten vazgeçti. 'Anayasa mahkemesinin sonuçlarını bekliyoruz' diyerek süreci zamana yayıp mücadeleden kaçıyor. Oysa ki 4/C demek sözleşmeli, belirsiz, güvencesiz, sendikasız, taşeron tipi çalışma demektir. Sadece TEKEL işçilerinin değil, kamu-özel ayırmaksızın bütün işçi sınıfı üzerindeki en büyük tehdit ve beladır. Bu nedenle TÜRK-İŞ ve Tek Gıda-İş'in 4/C'ye karşı mücadeleden geri duruyor olması, bizim haklı ve meşruluğumuzu etkilemez; ancak onların ne mal olduğunu ortaya koyar!" denilen basın açıklamasında TÜRK-İŞ ve Tek Gıda İş mücadeleyi bıraksa da DİSK ve KESK'in bu mücadeleyi sahiplenmesi çağrısı yapıldı. Bu mücadelenin sadece TEKEL işçilerinin mücadelesi olmadığı bütün işçi sınıfının mücadelesi olduğu vurgulandı.

Ayrıca mücadelenin büyük sermayeye, IMF politikalarına karşı olmasının yanında, bir de sendika bürokrasisine karşı olduğuna vurgu yapıldı. Tek Gıda-İş yöneticilerinin maskesinin söküldüğü basın açıklaması "Kamuoyu, 'işçiler sendikaya karşı eylem yapıyor' diye şimdiye kadar yanlış bilgilendi. Hayır! sendika yönetimi, Mustafa Türkel ve diğer yöneticiler işçilere karşı eylem yapıyor. İşte size kanıtı: 24 Kasım günü işçilerin yumurtalı protestosuna karşılık olarak Tek Gıda İş Genel Başkanı ana-avrat küfür edip, özel güvenlik elemanlarını, şoför ve korumalarını işçilerin üzerine saldırttı; bu saldırı ise arkadaşlarını kurtarmaya gelen işçileri püskürtmeye yönelik polislin havaya ateş açmasıyla devam etti. Bu saldırıda Cevizli TEKEL işçisi Metin Arslan yaralanmıştı..." diyerek devam etti.

Eylemlerinin aralıksız devam edeceğini bildiren TEKEL işçileri, basın açıklamasını şöyle bitirdi "TEKEL işçileri İstanbul, İzmir, Ankara, Diyarbakır ve Adıyaman'da bu mücadeleyi yeniden örgütlemeye başladılar bile. Diyarbakır başta olmak üzere kapatılacak işyerlerindeki işçiler yeni eylem ve etkinliklere hazırlanıyor."

Okunan basın metninin ardından kitle dağıldı.

Mücadele Birliği/Amed

Grup Emeğe Ezgi Tekel İşçilerinin Yanında

Tekel işçilerinin her Pazar saat 18:30'da düzenledikleri meşaleli yürüyüşler devam ediyor. Galatasaray Lisesi önünden Taksim Meydanı'na doğru yürünen eylemlere son haftalarda grup Emeğe Ezgi'nin katkıları da düzenli hale geldi.

5 Aralık Pazar günü gerçekleştirilen yürüyüş yine Galatasaray meydanı'ndan başladı. İstiklal Caddesi boyunca sloganlarla ilerleyen Tekel işçilerini Ayışığı Sanat Merkezi'nin bulunduğu Rumeli Han önüne geldiklerinde Emeğe Ezgi karşıladı. "Tekel İşçisi Yalnız Değildir" pankartı ve enstrümanları ile İstiklal Caddesi üzerinde konumlanan grup, Ankara'daki destansı eylemde bir Tekel işçisinin kendilerine sunduğu şiiri besteleyerek oluşturdukları "Yakındır Dostlar" isimli ezgisi ile işçilere seslendi.

Ardından "Kızıl yıldız parlayacak emekçinin alnında / Orak çekiç patlayacak faşistlerin beyninde. / Fabrikadan çıkanlarla tarlalardan çıkanlar / Yemin ettik biz emekçiler sosyalizmi kurmaya" diyen "Ege Denizi" isimli marşla seslenişlerini bitiren Emeğe Ezgi, pankartı ile korteje katılarak Taksim Meydanı'na kadar işçilerle birlikte sloganlar atarak yürüdü.

Tekel işçilerinin daimi destekçileri arasındaki sanatçılardan olan Bilgesu Erenus da geçtiğimiz günlerde zaman aşımı gerekçesiyle kapatılan Kemal Türker suikastı davasına değinerek, işçi sınıfının bu olayları izlediğini belirtti ve genel grev çağrısında bulunup, "işçiler her yerde yaşamı durdurarak güçlerini göstermelidir" dedi.

Tekel işçilerinin hem sendika bürokrasisine hem de sisteme karşı sürdürmekte oldukları mücadelede kararlı olduklarını ve vazgeçmeyeceklerini bildirdikleri konuşmalarının ardından eylem sona erdi. □

Bu İlk Yürüyüşümüz

Sapphire gökdeleninde çalışan işçiler, iş-ten çıkarıldıktan sonra şantiyenin önünde bekleyişlerini sürdürüyorlar.

Aylardır ödenmeyen ücretlerini alabilmek ve Sapphire’de yaşanan ağır çalışma koşullarına dikkat çekmek amacıyla şantiyenin girişinde “Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz Sapphire İşçileri” ve “Bu Gökdelen İşçilerin Ödenmeyen Ücretleriyle Yükseliyor” pankartlarını asarak haklarını arıyorlar.

“Dairenin metrekaresi 13 bin dolardan satılıyor... Gökdelenin 3 cam parası etmeyen işçi ücretleri, hala para yok bahanesiyle oyalanıyoruz” diyor. İşçiler, “Serkan Çetin’in ölümünün ardından kötü çalışma koşullarını basınla paylaştığımız için beş kuruşsuz işten çıkarıldık! Sokağa atıldık, bu gökdelende nazi kampını aratmayacak koşullarda çalıştırıldık, hala da çalıştırılıyor! Buradayız, çünkü biliyoruz, direnen işçiler kazanır!” diye sorunlarını dile getiriyorlar.

11 Aralık günü Gökdelenin önünde bekleyen Sapphire işçilerine destek için Tekel işçileri, Devrimci İşçi Komiteleri ve çeşitli kitle örgütleri geldi. Sat 14.00’da şantiye kapısının önünde bekleyen işçilerin yanına gelen destekleyenler, “Direne Direne Kazanacağız”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Sapphire İşçisi Yalnız Değildir” sloganları atıldılar.

Yapılan basın açıklamasından sonra Sapphire işçileri, dönüşümlü olarak sürdürdükleri oturma eylemine devam ettiler.

Sinan Dağgül: 4 aydır burada çalışıyorum, kendi paramızı alamadık. Hep öbür ay, öbür ay diye diye atlattılar bizi, paramızı vermediler. Biz de bugüne geldik. Zaten bayrama da denk geldi, bayramı da bize zehir ettiler. 10 güne yakındır arkadaşlarla burada buluştuk. Naim Killer geldi, gökdelenin sahibi, içeri girmeye çalıştık; direndik içeriye girdik de. 2 arkadaşımız gökdelenin tepesine çıktı kendileri aşağıya sarkıtılar, ödenmeyen paralarımız için, orada bize söz verdiler, “aşağı inin paralarınızı vereceğiz” dediler.

Bir kaç işçi arkadaşımız daha geldi, aşağı indik, paramızı alacağız diye, aşağıda Naim Killer vardı, bize “siz nasıl delikanlısınız yukarıya çıkan insanlar” dedi, “siz nasıl Van’lısınız, siz burada şov yapıyorsunuz” dedi. Öylece o gün paramızı vermediler, yine ertelediler. Bayramda evimize gidemedik, mağdur olduk, cebimizde yol paramız bile yok. Burada mermerci arkadaşlarımızla birleştik, sonuçta biz hepimiz işçiyiz, aile durumu çok kötü olan arkadaşlarımız da var.

Levent Köydemir: İçerideki koşullar şöyle: Hiçbir iş güvenliğimiz yok; SGK yatırılmıyor, giriş yapıp çıkış yapıyor. Ne yatacak yerlerimiz, ne de başka şey, hiçbir şey yok. Geçen gün ben ve bir arkadaşımız binanın tepesine çıktık, artık ne yapacağımızı bilemedik, bunalıma girdik.

Ailelerimiz de hep bizi arıyor, biz de ailelerimize bakıyoruz, başka gelirimiz de yok.

Ben alçı bölümünde çalışıyorum; 10’a yakın alçıda çalışan arkadaşımız işten çıkarıldı. Hakkımızı istedik, vermediler. Bayramdan 2 gün önce bize söz verilmişti, paranızı vereceğiz diye, bir türlü paramız verilmedi. Bu gökdelende ölen işçi arkadaşlarımız da oldu. Bizim bölümde 2 kişi öldü. Biri arkadaşım, çalıştığı yerden düştü, onu hastaneye kaldır-

mıştık, hastanede ölmüştü. Bir diğer arkadaşımız Serkan, 10 kattan zemin beşinci kat aşağı düştü, 10 saat boyunca hiç kimsenin haberi olmadı, kimse de ne olduğunu bilmiyordu, 10 saat sonra farkına vardık.

Biz alçı boya işçileri olarak örgütlenmemizin sebebi... hakkımızı alamıyorduk, paralarımızı vermiyorlardı. Biz de diğer bölümden çıkarılan işçi arkadaşlarımızla birleştik. Biz bu gökdeleneye yaklaşmak istemiyoruz bile. İçeride çok ağır iş koşulları var, paralarımız verilmiyor, SGK’mız yatmıyor, buradaki arkadaşlarımızda keyiflerinden çalışmıyorlar onları anlıyoruz. Zaten kimse keyfinden burada çalışamaz, onların da bakmak zorunda olduğu aileleri var. Biz mücadelemize devam edeceğiz. Hakkımız olan paralarımızı alıncaya kadar. Şu ana kadar sendikalardan yanımıza desteğe gelen hiç olmadı. Bizim de ilk yürüyüşümüz oldu. Hakkımızı alıncaya kadar burada şantiyenin önünde beklemeye devam edeceğiz.

Cem: Ben daha önce mücadele etmenin ne olduğunu bilmiyordum ama şimdi daha iyi görüyorum, şu an arkadaşlarımızla dönüşümlü olarak burada bekliyoruz, o gün güvenlik yanımıza geldi, ‘sizinle Killer’in yönetimi görüşmek istiyor’, diye bizleri çağırdı. ‘Biz onların yanına gitmeyiz’ dedik, ‘onlar bizim yanımıza gelsinler’ dedik. Killer yönetiminin birileri geldi, bize ‘Pazartesi gününe kadar hepinizin ücretlerini ödeyeceğiz, ama şu pankartları kaldırım ve eylem yapmayın’, dedi. Biz de pankartlarımızı kaldırmayacağımızı söyledik ve ‘Pazartesi gününe kadar yürüyüş yapmayız, sizi bekleriz’ dedik. ‘Ama yine sözünüzde durmasanız daha güçlü eylemler yapacağız’ dedik. □

Kardemir İşçileri Sokakta

Çelik-İş Sendikası ile Türk Metal Sendikası arasında yetki çekişmesinin yaşandığı Kardemir’de, yaklaşık 250 işçinin işten çıkarılması üzerine 28 Kasım Pazar günü 25 Kardemir işçisi Ankara’ya yürümeye başladı. Kardemir kavşağında buluşan Türk Metal Sen’e üye işçileri, işten çıkarılan diğer arkadaşları uğurladı.

Kollarına siyah bant bağlayan ve üzerlerindeki montlarda “Kardemir’de İşten Atılmaları Hayır”, “Sendikamı Değiştirdim İşten Attılar”, “Anayasal Hakkımı Kullananın Sonu İşten Atılma Olamaz”, “Babalar İşsiz Çocuklar Aşsız Kaldı” yazıları bulunan işçiler, karayolunun kenarından 215 kilometre yürüyerek Ankara’ya ulaşacak. İşçiler, 5 günde Ankara’ya ulaşmayı hedeflediklerini bildirdiler.

Kardemir İşçileri Açlık Grevine Başladı

29 Kasım Pazartesi günü ise 30 işçinin daha işten atılması üzerine Kardemir’de işten çıkarılan 45 işçi, şehir merkezinde bulunan Demir Çelik Kavşağı’nda açlık grevi başlattı.

Saat 07.00’de kentin girişinde bulunan Atatürk Anıtı önünde 35 işçi tuttıkları zincirin içerisinde toplandı. 6 işçi zincirleri birbirlerine bağlarken, diğer işçiler de anıtın yanında bulundu. Daha sonra katılanlarla 45 kişi olan işçiler açlık grevine başladı. İşçiler “Amacımız Ekmek Mücadelesi”, “Ekmek Yoksa Barış Da Yok”, “Babalar İşsiz, Çocuklar Umutsuz Kalmasin” yazılı dövizler açtı. Polis işçilerin yakınları dahil kimseyi anıta yaklaştırmadı. İşçilerin yakınları, anıtın karşısında yerlerini alarak destek verdi.

Yol İş Sendikası Kastamonu Şubesi de Kardemir’den atılan işçilere destek ziyaretinde bulundu ve “Yanımızda olduğumuzu ifade etmek istiyoruz. Biz kardeş iki iliz. Daha dün denecek kadar yakın bir tarihte işlerinden olan Tekel işçilerinin de yanındaydık. Şimdi de Demir Çelik Fabrikası’ndaki siz değerli arkadaşlarımızın

yanındayız” dediler.

İşimize Geri Dönmeden Eylem Bitmeyecek!

30 Kasım Salı günü yaklaşık 50 kişilik bir grup şehir merkezinden Valilik binasına gelerek binanın karşısında toplanıp açlık grevine başladıklarını duyurdular. İşçiler adına sendika yetkilileri gün boyu Valilik ve emniyetle diğer yandan da kendilerine çadır kurmak için bir yer verilmesi talebiyle Belediye Başkanı ile görüştüler. Kardemir işçilerinin Valilikle ve Belediye ile görüşmeleri gün boyunca devam etti. Fakat geç saatlere kadar bir sonuç alınmadı. Türk Metal Sendikası yetkilisinin işçilere eylemin amacına ulaştığını söyleyerek işçilere dağılmalarını söylemesi üzerine işçiler, “sorunlarına somut bir çözüm sağlanmadıkça eylemlerini sonlandırmayacaklarını” belirttiler. İşçiler polis ablukası altında beklerken süren gergin saatlerden sonra Karabük Meydanı’ndaki minibüs durakları yanında çadır kurulmasına izin verildiği haberini aldılar.

İşçiler tüm baskılara rağmen işten çıkartılmaları sona erinceye kadar ve işten atılanlar geri alınmaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler.

Karabük’te çadır kuran 45 işçiden biri olan ve açlık grevine başlayan Emrah Yılmaz artık kaybedecek bir şeyleri kalmadığını çünkü en önemli şeyi, işlerini kaybettiklerini ve bunun üzerine açlık grevine başladıklarını anlattı.

Kardemir İşçileri Ankara’da

Yürüyen 25 işçi 1 Aralık Çarşamba günü Ankara’ya ulaştı. Türk Metal Sendikası Başkanı Pevrul Kavlak ile birlikte Kardemir işçilerini temsilen 5 işçi AKP Genel Başkan Yardımcısı Salih Kapusuz ile görüştüler.

Kavlak, işten atılmaların haftaya da devam etmesin durumunda ise başka eylemlere yapacaklarını, Karabük’te bir miting düzenleyebileceklerini, işçilerin açlık grevini sürdürmekte

olduklarını söyleyerek “Ankara’da bir eylem olmayacak, ne yaparsak orada yapacağız” dedi.

İşçiler ise işten atılmaları durdurulmadan ve atılan arkadaşları geri alınmadan eylemlerini bitirmeyeceklerini belirterek. “Biz bu işe girdikse ölümüne, başka çaremiz yok, işten atılmaları duracak, işten atılan arkadaşlarımız da geri alınacak, biz ancak böyle bitiririz bu eylemi” diyerek kararlılıklarını dile getirdiler.

Kardemir İşçilerinin Eylemi Sona Erdi

3 Aralık Cuma günü, Karabük Demir ve Çelik Fabrikaları’nda işten çıkarıldıkları için açlık grevine başlayan işçiler, 4. günde eylemi noktaladı.

45 işçiyle başlayan, 8 kişinin rahatsızlığı nedeniyle sürdüremediği açlık grevi sendika yetkililerinin işçileri “ikna etmesiyle” son buldu. Sendikacılar, işten atılmaların devam etmesi halinde eylemlerinin boyutlanacağı açıklamasını yaptı. Ardından işçiler, Türk Metal Sendikası Karabük Şubesi’ne gitti. İşçilerin yeniden işe alınması için yasal sürecin başlatılacağı ve eylemlerinin sona erdiği açıklamasını yaptılar. □

Ulaşım Zammı Protesto Edildi

İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafınca hazırlanan toplu taşıma araçlarındaki zam protesto edildi. KESK İstanbul Şubeler Platformu, DİSK İstanbul merkez temsilciliği ve İMOK (İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu) Saraçhane Parkı’nda 1 Aralık günü saat 13.00’da bir araya geldi.

Toplanan emek örgütleri İstanbul Büyükşehir Belediyesi’ne kısa bir yürüyüş yaparak zammı protesto ettiler. “Ulaşım değil ücretlere zam istiyoruz” pankartı açarak yapılan yürüyüşte, zamların geri alınması için slogan atıldı. □

Eyleme destek veren Tekel işçileri “4/C’ye Taşeronlaşmaya, Güvencesiz Çalışmaya Karşı Birleşelim/ Tekel İşçileri” pankartıyla Saraçhane’deydiler.

Eylemde açıklamayı yapan Torez Dinçöz; “bizlerin işe çocuklarımızın okula gidip gelirken kullandığı toplu ulaşım araçları İstanbul Büyükşehir Belediyesi için halkı soymanın bir aracı olmaya devam etmektedir. İstanbul Büyükşehir Belediyesi bir taraftan ulaşım hakkını gasp ederken diğer taraftan beceriksiz yönetimini halkı kandırmaya çalışarak perdelemektedir. Biz emekçiler AKP hükümetinin ve belediyesinin keyfi icraatlarına sesiz kalmayacağız” dedi.

Kadir Topbaşı aleyhine atılan sloganlarla eylem son buldu. □

Ups İşçisi Yalnız Değildir

223. Gün

UPS işçilerinin gelenekselleşen Cumartesi yürüyüşleri devam ediyor. 4 Aralık Cumartesi günü de saat 10.00'da UPS depolarının önünde toplanarak ana depo önüne yürüyüş düzenlediler.

Mücadele Birliği olarak Sanayi Sitesinin girişinden itibaren sloganlarımızla UPS işçilerine doğru yürüyüşümüze başladık. "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganıyla karşılandık UPS işçileri tarafından.

Yürüyüş sırasında sıklıkla "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "UPS'ye Sendika Halaylarla Girecek", "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez" sloganları atıldı. Ana depo önüne geldiğinde TÜMTİS İzmir başkanı Şükrü GÜNSELİ konuşma yaptı. Daha sonra Buca Belediyesi taşeron işçileri adına bir işçi konuşma yaptı.

Eyleme destek veren Dersimliler Derneği başkanı da "mücadelelerimiz mücadelemizdir" şiarını vurgulayan kısa bir konuşma yaptı. Konuşmaların ardından kitle sloganlar eşliğinde eylem yerine dönerek eylem sona erdi.

230. GÜN

11 Aralık günü itibarıyla UPS direnişinin 230. günü. Bu hafta yürüyüşe Buca direnişçilerinden biriyle gittik. Yine sloganlarla yürüdüğü işçilerin yanına ve yine sloganlarla karşılandık.

Daha sonra işçilerle sohbet ederek çaylarını içtik. Ardından şarkılarla beraber halaylar çekildi. Hava koşullarının olumsuz olmasından dolayı bu sefer Aktarma Merkezi kapısına yürünmedi.

Eylem yerinde TÜMTİS Şube başkanı Şükrü Günseli konuşma yaptı: "16 Aralık Perşembe gününe kadar sendikamızla bu sorunun çözümü noktasında görüşmeler başlatılmaz ve somut adımlar atılmazsa şayet 16 Aralık'ta dünyanın dört bir tarafında sınıf kardeşlerimizin yükselteceği destek ve dayanışma eylemine Türkiye'nin yedi kentinde, ülkemizin işçi sınıfı, emekçi ve demokrasi güçlerini yanımızda bu mücadeleyi birlikte yükseltmeye, gerekli cevabı UPS yetkililerine vermeye davet ediyorum. 15 Aralık akşamına kadar somut çözümler ortaya konulmaması durumunda 16 Aralık'ta sendikamızın organize edeceği bu yedi ilde UPS'yle eş zamanlı eylemler yapılacaktır. Ve bizler 230 gününü dolduran bu direnişin 16 Aralık tarihli gününde UPS'nin önünde burada saat 11.00'de bütün ambar işçilerinin katılımıyla, direnişçi işçilerin katılımıyla, dostlarımızın, sınıf kardeşlerimizin destek ve dayanışmasıyla biz de burada eylemimizi gerçekleştireceğiz... Ve bu mücadele işçilerin zaferiyle taçlanacaktır".

Direnişlerinin 17. Gününü geride bırakan Buca taşeron işçileri adına bir işçi, somut bir adım atılana kadar, savaşı kazanana kadar mü-

cadelelerini sürdüreceklerini vurgulayan kısa bir konuşma yaptı. Konuşmaların ardından "UPS İşçi Düşmanlığı Yapma", "UPS Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Yaşasın 16 Aralık Küresel Direnişimiz" sloganları atılarak eylem bitirildi.

**UPS İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR!
ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERİN OLACAK!**

Mücadele Birliği / İzmir

Ups İşçileri: Eylemlerinizi Yükselteceğiz!

27 Kasım Cumartesi günü yine UPS işçilerinin yanındaydık. "Zafer Savaşan UPS İşçisinin Olacak" pankartımızı açarak sloganlarla UPS işçilerinin direniş çadırına doğru yürüdük. Az önce haftalık toplantılarını bitirmiş çadır önünde toplu halde bulunan UPS işçileri de coşkulu sloganlarla ve alkışlarla bizleri karşıladılar. Direniş çadırına geçerek sohbetimize başladık.

Öncelikle son gelişimimizden bu yana geçen günler üzerine konuşuldu. Vefa Serdar genel olarak işçi sınıfı mücadelesi ve UPS direnişinin önemi üzerine bir konuşma yaparak "Arkadaşlar bu güne kadar eksiklerimiz de olmakla birlikte mücadelenizi hep destekledik, bu direnişinizi kazanımla sonuçlandırmanız için de gerek desteği vermeye hazırız" dedi. Bundan sonraki eylem süreci için neler düşünüldüğü üzerine sohbet edildi. İşçi arkadaşlardan birisi UPS işçilerinin direnişine destek almak amacıyla sendikamızın Danimarka'da sendikalarla görüşmeye gittiğini ve önümüzdeki günlerde UPS işçilerinin sesini daha güç-

lü duyurabilecek eylem sürecine geçmeyi planladıklarını belirtti.

Sohbet aralarında arkadaşlar şiir okudular. Bir arkadaşımız da Ayışığı Sanat Merkezi'nde oynadıkları Kelebekler Zamanı adlı oyundan küçük bir bölümü canlandırdı. Pazar günü saat 14.00'de Taksim'deki Ayışığı Sanat Merkezi'nde yapılacak olan "Emeğin Örgütlenmesinde Tiyatro ve Sanatın Rolü" adlı etkinliğe davetli olduklarını söyledi. Mücadele üzerine bir süre daha yapılan sohbetten sonra yine sloganlarımızla UPS direnişini selamlayarak ve en kısa zamanda tekrar ziyarete geleceğimizi belirterek ayrıldık. □

Cebeci Kampüsünde Olay!

8 Aralık günü, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi'nde bir topluluğun çağrısı üzerine yapılan panele katılımcı olarak gelen CHP Genel Sekreteri Süheyl Batum ve Meclis Anayasa Komisyonu Başkanı Burhan Kuzu sert tepkiyle karşılaştı ve kampüsten çıkmak zorunda kaldı.

Panelin ilk oturumuna katılan Süheyl Batum, Cebeci öğrencileri tarafından protesto edildi ve CHP'nin faşist devletteki konumunu ve gerçek yüzünü teşhir eden konuşmalar yapıldı. Süren protestolar üzerine Süheyl Batum, öğrencilerin yaptığı azınlık faşizmi olduğunu ama kendilerinin onlara dayak atmadığını söyleyerek kampüsü terk etmek zorunda kaldı.

Panelin ikinci oturumuydu olaylı başladı. Meclis Anayasa Komisyonu Başkanı Burhan Kuzu'nun katıldığı oturum, protestoyla başladı. Yuhalanan, yumurtalanan ve sloganlar eşliğinde protesto edilen Kuzu, oturuma başlamadan kampüsü terketti. Ardından öğrenciler, salondan çıkarak kaçmakta olan Kuzu'nun arkasından gittiler. Aralarında DÖB'lü öğrencilerin de bulunduğu kitle, Kuzu'nun korumalarını, danışmanlarını ve araya set çeken sivil polisleri tekmeyle tokatla okuldan kovdular. Fakülte dışına püskürtülen güruhun ardından, çevik kuvvet fakülte kapısına barikat kurdu. Öğrenciler, kapının arkasını zorlayarak

ve barikat kurarak polisleri binaya sokmadı. Kapının bir anlık aralanmasından yararlanan polisler, bina içine yoğun gaz sıktılar. Ardından çıkan arbede sırasında Kuzu'yu bina dışına çıkartan çevik kuvvet kampüs dışına püskürtüldü.

Gün boyunca yaşananların ardından eylemci öğrenciler saat 16:30'da SBF önünde toplanarak kampüs dışına çıktı. 300'e yakın öğrenci caddeyi kapatıp sloganlar eşliğinde Kızılay'a yürüdüler. Yüksel Caddesi'ne gelen kitle adına, eylemde yer alan bir öğrenci gün boyu nelerin yaşandığını anlattı. Daha sonra kitle adına basın açıklaması yapıldı. Sloganlarla sıkça kesilen açıklamanın ardından desteğe gelen Eğitim-Sen Başkanı Zübeyde Kılıç da bir açıklamada bulundu. Açıklamaların ardından kitle dağıldı.

Protestolar sırasında kampüsten kaçarken, "Bu öğrenciler beyinsizler", "SBF dekanı ve üniversite rektörü derhal istifa etmelidir" gibi söylemlerde bulunan Kuzu'nun ardından, üniversite yetkililerince bir açıklamada bulunuldu ve "eylemle ve sorumlularla ilgili derinlemesine araştırma yapılacağı ve teker teker gereğinin yapılacağı" bildirildi.

Soruşturmalar, Gözaltılar, Tutuklamalar; Baskılar Bizi Yıldıramaz!

Gençlik Gelecek, Gelecek Sosyalizm!
Ankara/Devrimci Öğrenci Birliği

Keyfi Uygulamalara İzin Verilmeyecek

Amed Ziya Gökalp Yurdu öğrencileri, yurt yönetiminin keyfi uygulamalarına karşı ayağa kalktı. Birçok defa yönetimle sorun yaşayan öğrenciler kitlesel eylemle yurt yönetiminin keyfi uygulamalarına izin vermeyeceklerini gösterdi.

Ayrıca kantinin kirli olmasını protesto eden öğrenciler Kürtçe ve Türkçe yazılan dövizleri yurdun dörtbir yanına astı. Bunu çöp toplama eylemiyle devam ettiren öğrenciler ile dövizleri sökmek isteyen yönetim arasında tartışma çıktı. Kısa süren tartışmanın ardından kitle yürüyüşe geçti. Saat 20.00'de kantin önünde başlayan eylemde yurt bloklarına girilip sözlü alkışlı ajitasyonla kitleye etkinlik çağrısı yapıldı.

Kitlenin toplanmasıyla yurt blokları arasında yürüyüşe başlayan öğrenciler sloganlarla bloklardaki diğer öğrencilere de çağrı yaptı. "Uyuyan Öğrenci İstemiyoruz", "Öğrenci Uyuma Onuruna Sahip Çık", "Yaşasın Öğrencilerin Mücadele Birliği", "Yönetim istifa", "Her Biji Berxwedan", "İktidar Öğrencinindir" sloganlarının sık sık atıldığı yürüyüş kantin önüne gelindiğinde sona erdi. Burada kitle halaya durdu. Halay devam ederken havai fişekler ateşlendi. Büyük bir coşkuyla karşılanan havai fişekler ıslık ve alkışlarla karşılandı.

Devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşunun ardından kitle dağıldı. Ayrıca eylemde 6 Aralık'ta ölümsüzleşen Dicle Üniversitesi öğrencisi Aydın Erdem için düzenlenecek olan anmanın duyurusu yapıldı. **Yaşasın Öğrencilerin Mücadele Birliği**
Amed / Devrimci Öğrenci Birliği

Dokuz Eylül Üniversitesi'nde Çatışma

Dokuz Eylül Üniversitesi Dokuzçesmeler Kampüsünde çatışma çıktı. Faşist TGB'lilerin yürüyüşüne karşılık vermek isteyen devrimci demokrat yurtsever öğrencilere polisin saldırısı üzerine çatışma çıktı.

8 Aralık günü TGB'nin örgütlenmesi olan Cumhuriyetçi Düşünce Topluluğu masası devrimci öğrenciler tarafından kaldırıldı. Buna karşılık 9 Aralık günü TGB'liler sabah saatlerinde sopalarla bir yürüyüş yaparak, o anda orada bulunan öğrencileri tehdit etti. Bunun üzerine devrimci demokrat yurtsever öğrenciler toplanarak bu duruma karşılık vermeye karar verdiler.

TGB'nin ikinci kez yürüyüş yapmaya kalkışması üzerine devrimci öğrenciler harekete geçti. Önümüze dizilen güvenlikçileri bir süre slogan attıktan sonra itmeye başladık. Bu arada taşlar atılmaya başlanmıştı bile.

Faşistler ellerindeki sopaları bizlere gösterip sallamaya başladı. Bir süre daha bekledikten sonra tekrardan müdahale etmek için ÖGB'leri itmeye başladık. Bu arada araya çevik kuvvet girdi. Gaz bambası fırlattı kitleye doğru. Taşlar atılmaya devam edilirken geri çekilindi. Kampüs kapıları kapatıldı. Çevik kuvvet dışarıdan taşlandı. Tekrar çekilerek Adatepe Mahallesi'nin bir sokağına barikat kurdu öğrenciler. Uzun süre beklememize rağmen gelen olmaması üzerine eylem alanından ayrıldık. Bir süre daha yürüdükten sonra saldırıya uğrayan direnişçi Buca taşeron işçilerinin yanına gittik. Bir süre bekledikten sonra oradan da ayrılarak eylemliliğimize son verdik.

Dört devrimci öğrenci yaralandı ve biri de gözaltına alındı.

Dokuz Eylül / Devrimci Öğrenci Birliği

Aydın Erdem Anmasında Çatışma

Geçen yıl polis kurşunuyla ölümsüzleşen Dicle Üniversitesi öğrencisi Aydın Erdem, üniversite öğrencileri tarafından kitlesel bir şekilde anıldı. Günler öncesinden kampüslerde 6 Aralık günü için boykot ve eylem çalışması yapıldı.

Eylem, kortejin Eğitim Fakültesi önünden yürüyüşe geçmesiyle başladı. Öğrenciler sloganlarla Mühendislik-Mimarlık Fakültesine yürüdü. Mühendislik-Mimarlıktan da korteje katılan öğrencilerle Fen Fakültesinin önüne gelindi. Fen Fakültesinin önünde devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşunun ardından öğrenciler Dicle Nehrine karanfil bırakmak üzere Dicle Nehrine doğru yürüyüşe tekrar başladı. Nehre atılan karanfillerin ardından Aydın Erdem'in ölümsüzleştiği yere yürümek isteyen öğrenciler köprü çıkışında polis barikatıyla karşılaştı. Öğrencilerin yürüyüşüne izin vermeyen polisle öğrenciler arasında yaşanan tartışmaların ardından öğrenciler yolu trafiğe kapatarak belediye otobüsleriyle yoluna devam etti.

Batıkent Kavşağında otobüslerden inen

öğrenciler buradan BDP Diyarbakır İl binasına geldiler. BDP il binasındaki kısa bekleyişin ardından öğrenciler halkla birlikte Aydın Erdem'in ölümsüzleştiği yere geldi. Vurulduğu yere karanfil bırakılıp kısa bir konuşma gerçekleştirildi.

Bu arada sokak başında çevik kuvvet ve iki polis panzeri bulunuyordu. Eylemciler sokağa barikat kurmak isteyince polisle eylemciler arasında çatışma çıktı. Eylemcilere tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldıran polise eylemciler, molotof ve yoğun taş yağmuruyla karşılık verdi. Atılan molotoflarla kısa süre ateş alan toma geri çekilmek zorunda bırakıldı. Yola barikat kuran eylemciler grup grup ara sokaklara dağıldı ve barikat kurdu. Yoğun taş yağmuruyla polisler saldırı şansı tanımayan eylemciler sokakları ele geçirdiler. Ara sokaklarda çatışma uzun bir süre devam etti. Atılan yoğun gaz bombaları ile eylemcilerin barikatı dağıldı ve geri çekilme başladı. Ara sokaklara dağılan eylemciler ara ara çatışmayı sürdürdüler.

Amed / Devrimci Öğrenci Birliği

Çukurova'da Aydın Erdem Anıldı

Geçen yıl 6 Aralık'da DTP'nin kapatılmasının ardından gerçekleşen protesto eyleminde polisin hedef olarak sokak ortasında katlettiği Dicle Üniversitesi öğrencisi Aydın Erdem Çukurova Üniversitesinde yurtsever gençliğin düzenlediği eylemle anıldı.

Yürüyüş, R-1 alanında "Wirneke Bi Şeref ; Jiyana Be Bı Rumete" yazılı pankartın açılmasıyla saat 12.00'de başladı. Yürüyüşe mahallelerden gelen Kürt anaları da destek verdi.

Yürüyüş sırasında "Katil Devlet Hesap Verecek", "Çukurova Faşizme Mezar Olacak", "Edi Bese", "Disa Disa Serhıldan Disa Berxwedan", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Şehid Namırın", "Hepimiz Aydın'ız" sloganları atıldı. Dersliklerin aralarından geçilerek yemekhanenin önünde toplandı.

Öncelikle tüm devrim savaşçıları için saygı duruşunda bulunuldu. Devrim savaşçıları için söylenen marşın ardından basın metni okundu. Basın metninde "Yeni Şerzanların, Aydınların ölmemesi için mücadele edeceğiz ve bütün yoldaşlarımızın faillerini tarih önünde yargılayacağız ve böylece Kürdistan ve devrim için mücadele ederken canını veren şehitlerimize, halkımıza, hareketimize ve önderliğimize layık olmaya çalışacağız. Şehid Namırın" ifadeleri yer aldı.

Basın metni okunduktan sonra sloganlar eşliğinde R-1 alanına geçildi. Alanda şiirlerin okunmasıyla eylem sona erdi

AYDIN ERDEM ÖLÜMSÜZDÜR

Çukurova Üniversitesi / Devrimci Öğrenci Birliği

Devlet Katillerini Korumaya Devam Ediyor

Devlet tarafından katledilen Şerzan Kurt'un ikinci duruşması 8 Aralık Çarşamba günü Eskişehir'de görüldü.

Mahkemeye birçok devrimci, demokrat, yurtsever öğrencinin yanı sıra, yine oğlu polis tarafından öldürülen Baran Tursun'un ailesi de destek için geldi.

Sabah itibariyle adliyenin önünde toplanan öğrenciler "Hepimiz Şerzan'ız Hepimiz Kürdüz", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarının yer aldığı pankartlarla kısa bir yürüyüş yaparak adliye önüne geldiler.

Öğrenciler adliye önünde sloganlar atarak ve kısa konuşmalarla devletin katliamını teşhir ettiler. Ardından basın açıklaması okundu. Basın açıklamasında devletin demokratikleşme yalanlarına ve devletin kolluk güçlerinin katliamlara devam ettiğine değinildi. Basın açıklamasından sonra adliye önünde bekleyen kitle bir süre daha slogan atmaya devam etti. Ve duruşmanın sona ermesini bekledi.

Duruşmaya girenler saat 12.30 gibi duruşmadan çıktılar, adliye önünde bekleyen kitleye duruşmayla ilgili kısa bir açıklamada bulundular. Açıklamada bu mahkemenin sonuna kadar takipçisi olacaklarını söylediler. Ve mahkemenin 19 Ocak tarihine ertelendiğini belirttiler. Açıklamayı yapan Şerzan Kurt'un babası mahkemeye gelen herkese teşekkür etti ve önümüzdeki mahkemeye daha güçlü bir şekilde hazırlanacaklarını söyledi.

Bunların ardından şehir dışından mahkemeye gelen öğrenciler otobüslerine binerek gittiler. Kitle de marşlar ve intikam yeminleriyle alandan ayrılırken, "Şerzan'ın Hesabını Gençlik Soracak", "Gençlik Cepheye Misillemeye", "Katillerden Hesabı Gençlik Soracak" sloganlarını atarak dağıldı.

**ŞERZAN KURT ÖLÜMSÜZDÜR
FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ
KANDA BOĞACAĞIZ**

Eskişehir/Devrimci Öğrenci Birliği

Emekliler Ankara'da Miting Yaptı

Farklı birçok il ve ilçelerden Ankara'ya gelen DİSK Emekli-Sen'e mensup emekliler "İnsan Hakları Gününde Haklarımızı İstiyoruz" başlıklı bir miting yaptılar.

Öğle saatlerinde Kolej'de toplanan emekliler Ziya Gökalp Caddesi boyunca sloganlarla yürüyerek Sakarya Meydanı'na geldiler. Yürüyüş sırasında "İşçi-Emekli-Gençlik Alanlarda Birleştik", "Yaşasın Devrimci Mücadelemiz", "Öğrenciye Uzanan Faşist Eller Kırılsın", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Örgütlü Bir Halkı Hiçbir Kuvvet Yenemez" sloganlarıyla yürüyen kitle, çevredeki dersane ve sendika binalarından da alkışlarla karşılandı.

Sakarya Meydanı'na gelindiğinde ilk sözü DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Kani Beko aldı. İstanbul'daki öğrencilere yapılan polis saldırısına da değinerek Siyasal Bilgiler Fakültesi'ndeki protesto eylemleriyle ilgili öğrencilerin devlet tarafından neredeyse idam edilmek istenircesine bir tepkiyle karşılandığını söyledi. Kani Beko; Cumhuriyet Başsavcılığının ve YÖK'ün protestocu öğrencilere açtığı soruşturmaları da hatırlatarak "Faşist bir diktatörlük var" dedi.

Daha sonra Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen söz aldı. Hükümetin kaynak yok diyerek emeklilere insanca yaşayabileceklerini bir maaş vermediğini söyleyen Beysülen, "Ancak aynı hükümet, bu ülkenin kaymağını yiyen sermayeye teşvik verirken kaynak sıkıntısı çekmiyor" dedi. Son dönemde gündeme oturan polisin faşist saldırıları hakkında da "ülkenin emeklileri ve yaşlı insanları olarak hükümeti ve emrindeki kolluk kuvvetlerini uyarıyoruz. Özerk demokratik ve bilimsel üniversite talebiyle mücadele yürüten gençler bizim çocuklarımız ve torunlarımızdır. Onlara yapılan her türlü saldırıyı kendimize yapılmış sayıyoruz. Size tavsiyemiz bir daha çocuklarımıza böyle bir saldırıda bulunmayın" diyerek konuşmasını bitirdi.

Okunan basın açıklamasının ardından, hep bir ağızdan devrimci marşlar söylenerek ve sloganlar atılarak miting sona erdi. □

Aile Hekimliği Masal, Paralı Sağlık Gerçek!

KESK'e bağlı Sağlık Emekçileri Sendikası Muğla'da "Aile Hekimliği Masal, Taşeronlaştırma, Paralı Sağlık Gerçek" adıyla bir miting düzenledi. Mitinge Isparta, Burdur, Aydın, Denizli, Manisa, İzmir ve Muğla'dan KESK'e bağlı sendika ve şubeler pankartı ile katıldı. Ayrıca çeşitli parti ve kitle örgütleri de flamalarıyla katıldı.

Muğla Devlet Hastanesinin arka tarafında toplanıp miting alanı olan otobüs garajına kadar yüründü. Miting alanı girişinde İHD Muğla şubesi ve Şerzan KURT Öğrenci Gençlik Derneği pankartlarıyla ve sloganlarıyla kitleyi karşıladı. Miting alanına girildikten sonra mücadelede ölümsüzleşenler adına bir dakikalık saygı duruşu gerçekleşti. Daha sonra "Sözü Herkes Söyler Eylem Özgür İnsan İşidir" denilerek konuşmacılar kürsüye çağrıldı.

Önce SES Manisa Şube başkanı konuşma yaptı. Konuşmasında Aile Hekimliğinin aldatmaca olduğunu, amacın sağlık sistemini paralı hale getirmek olduğunu ve son dönemlerde bazı bölgelerdeki hastanelerde yaşanan çocuk ölümleri üzerinde durdu. Ayrıca çocuk ölümlerini araştıran, açığa çıkartan sağlık emekçilerinin görevinden alındığını ya da tutuklandığını belirterek mücadeledeki sıkıntıları dile getirdi. Konuşmasını "Hedefi-

miz Özgür, Herkesin Eşit ve Barışın olduğu bir ülke" diyerek bitirdi.

Daha sonrasında konuşma sırası Tabipler Birliği Muğla Şube başkanına geldi. Ancak havanın soğuk olmasından kaynaklı konuşma hakkından vazgeçtiğini söyleyerek "Aile Hekimliği Masal, Taşeronlaştırma, Güvencesiz Çalıştırma, Paralı Sağlık gerçek" diyerek bitirdi. Diğer konuşmacılar söz hakkı almadılar. Daha sonra sahneye gençlerden oluşan müzik grubu çıktı. Grubun ilk parçası Çav Bella idi. Daha sonra havanın soğuk olmasından ötürü kitle dağılmaya başladı. Uzun sürmesi planlanan miting soğuk hava yüzünden erken bitti.

Mitingden gözümüze çarpan miting alanının aşırı güvenlik önlemlerinin alınmasıydı. Bizler de İzmir Mücadele Birliği olarak mitingde destek verdik.

Mücadele Birliği/İzmir

Bu Gidişe

Hep Beraber Dur Diyelim!

Bugünlerde TBMM'de bütçe görüşmeleri yapılıyor. Bu görüşmelerde kamu alanındaki hizmetler ve çalışanların ücretlerine ayrılacak paylar belirlenecek. Aynı zamanda Asgari Ücret Tespit Komisyonu da toplanarak asgari ücreti belirleyecek. 2 Aralık 2010 tarihinde çoğunluğu patronlardan oluşan, devlet temsilcilerinin de katıldığı toplantının hemen öncesinde bütçe görüşmelerine dikkat çekmek isteyen Sağlık Emekçileri Sendikası üyeleri 1 Aralık 2010 Çarşamba günü Cerrahpaşa Hastanesi bahçesinde saat 12.30'da bir basın açıklaması düzenleyerek sağlık emekçilerinin taleplerini dile getirdiler.

SES Aksaray Şubesi sağlık çalışanları basın açıklamasına "Maaşımızdan Kesilen Vergi Düşülsün!, Vergide Adalet İstiyoruz! / Ses Aksaray Şubesi" Pankartıyla Katıldılar. Sık sık sloganlarla kesilen basın açıklamasında "Unutmayalım! Yanı başımızda daha düşük ücret alanlar varken, işsiz ve güvencesizler artarken, ne iş güvencemizin, ne de insanca ücret

almamızın garantisi yoktur! Çünkü her zaman daha az ücret alanlar, işsizler, güvencesiz çalışanlar bize tehdit olarak kullanılacaktır. Bunun için taşeron, sözleşmeli, memur ayırımı yapmadan tüm emekçiler birleşelim ve bu gidişata dur demek için!" diyerek tüm emekçileri birlikte mücadele etmeye ve kendilerine destek vermeye çağırdılar.

Sağlık emekçilerine hastaneye gelmiş olan bazı hastalar ve hasta yakınları da basın açıklamasına katılarak destek verdiler. □

Akdeniz Çivi Mücadelede Kararlı

Akdeniz Çivi Fabrikasında sendikalı oldukları gerekçesiyle işten atılan ve Birleşik Metal İş sendikasına üye olan 86 işçi, fabrika önünde eylemlerini sürdürüyor.

35 gündür direnişte olan Akdeniz Çivi İşçileri fabrika kapısına "Akdeniz Çivi İşçileri direniyor" yazılı pankart asarak fabrika önünde direnişlerine devam ediyorlar. CHP il binasını işgal ettikten sonra büyük güven kazanan işçiler "Eylemlerimiz devam edecektir ve patron geri atmadığı sürece de bizler kararlı mücadelemize devam edeceğiz, gemileri yaktık geri dönüş yok" diyor. Patron ise fabrikayı başka bir sanayi bölgesine taşıyarak yeni makine ve işçi alımına devam ediyor. İşçiler ise bu duruma "Zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok" diyor.

Mücadele Birliği/Mersin

Öğrencilere Newroz Davası

Kürt halkının birlik, mücadele ve zafer günü olan Newroz kutlamaları gerekçesi ile Devrimci Öğrenci Birliği'nden öğrencilerin de içinde bulunduğu 48 öğrenciye dava açıldı.

19 Mart günü Mersin Üniversitesi Meydanında yapılan, geniş öğrenci katılımı ile halayların çekildiği, ateşlerin yakıldığı ve tiyatroların oynandığı Newroz kutlamaları coşkulu geçmişti. Devrimden ve devrimcilerden korkan sistem baskı ve yıldırma politikalarına başvuruyor. Açılan davanın iddianamesinde "2911 sayılı kanunun 9. ve 10. madde hükümlerine uygun bildirim vermeden toplantı ve gösteri yaptıkları. Yasadı-

şı örgüte ait amblem ve işaretler (pankart ve dövizler) taşıdıkları ve sloganlar attıkları" ibareleri yer alıyor.

Mersin / Devrimci Öğrenci Birliği

Zorbalığa Boyun Eğmeyeceğiz!

Limter İş Sendikası'nın örgütlü olduğu işyerlerinden Değer-San Tersanesi 1.5 yıl önce işçilere taşeron firma Pozitif'te çalışmalarını öngören bir sözleşme dayatmıştı. Bu sözleşmede çalışma kuralları ağırlaştırılıyor ve işçilerin sosyal hakları ellerinden alınıyordu. Taşeron firma Pozitif, sözleşmeye imza atmayı kabul etmeyen 9 işçiyi işten çıkarmıştı.

2 Aralık günü Cevizli Adliyesinde 1.5 yıldır görülen dava, hala sonuçlanamamış, normal yasalara göre 4 ay içerisinde sonuçlanması gereken iş mahkemeleri bu davayı 1,5 yıldır uzatmış durumda. Adliyenin önünde toplanan Limter İş Sendikası ve işten çıkartılan işçiler, mahkemeye baskı yapmak için basın açıklaması yaptılar. "Artık Yeter Adalet İstiyoruz", "Zorbalığa Boğun Eğmeyeceğiz", "İşimizi istiyoruz" sloganlarını attılar.

Duruşmadan sonra açıklama yapan işçilerin avukatı, "İşverenlerin keyfi davranışları ve yasaların onların çıkarlarına göre

şekillenmiş olması nedeniyle işçilerin davaları 1,5 yıldır sonuçlanmamıştır. Bugün de görülen dava bilir kişinin daha önceki duruşmada aleyhimize yanlış bilgi vermesinden de kaynaklı 31 Ocak 2011 tarihine ertelenmiştir" dedi.

Eyleme Tekel işçileri de destek verdiler. Gelecek duruşma için çağrı yapıldıktan sonra eylem sona erdi. □

İşe Alınmayan Çel-Mer İşçileri: Duruşma Lehimize

Üç ay önce İzmit, Şekerpınar Çel-Mer Fabrikasında çalışan işçiler Birleşik Metal İş Sendikası'na üye oldukları için işten çıkartılmıştı. Fabrikanın önünde çadır kurarak direnişe geçen işçiler fabrikayı işgal etmiş, 4 gün boyunca vinçlerin üzerinden inmeyerek fabrikadaki üretimi durdurmuştu. Patron, Kaymakam ve Vali fabrikanın önüne gelerek Birleşik Metal İş Sendikası yöneticileri ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ile görüşmeleri sonucu 11 işçi işe iade edilmemiş, diğer işçilerin hakları kabul edilerek, toplu iş sözleşmesinde mutabakata varılmıştı.

İşe alınmayan 11 işçinin davası 2 Aralık günü Gebze Adliyesinde saat 15.00'te görüldü. "İşten Atmalar Yasaklınsın / Çel-Mer İşçileri" yazılı bir pankartla ve sloganlarla ilerleyen işçilere destekçiler de eşlik ettiler. Adliyenin önünde işçilere desteğe gelen Tekel işçileri, TİB-DER üyeleri ve direnişçi Betesan işçisi Zeynel Kızılaslan, İleri Elektro Kimya'dan işten çıkarılan işçiler Çel-Mer işçilerinin yanındaydı. Uzun süren duruşmadan çıkan işçiler, "Duruşma lehimize sürdü, gelecek duruşmada karar verilecek" dediler.

Çel-Mer işçileri ve destek için gelenler sloganlarla işçilere desteklerini belirttikten sonra adliyeden ayrıldılar. □

Zindandan Mektup Var: Zafer Kaçınılmazdır!

Dostlar, Yoldaşlar

Kandıra F Tipi Zindanından Leninist tutsaklar olarak sizleri bütün devrimci coş-kumuzla selamlıyoruz.

19 Aralık 2000'de zindanlara karşı yürütülen saldırı ve katliam sırasında emperyalist-kapitalist sistem bütün dünyada işçilere ve halklara karşı stratejik, topyekün bir saldırı içerisine girmişti. 19 Aralık Zindan Katliamı, bu stratejik saldırının bir parçası olarak yürürlüğe sokuldu.

Özelde ise zindan saldırısı bu topraklarda yükselen devrim mücadelesini boğma-ya yönelik yapılmıştır. Emperyalist-kapitalist saldırı stratejisinin bulunduğu toprak-larda yaşama geçirilebilmesi için zindanlardaki devrimin öncü kadrolarının ezilmesi, boyun eğdirilmesi gerekiyordu.

19 Aralık sabahı katliam amaçlı saldırı başladığında, devrimci tutsaklar, iki durum-la karşı karşıya bırakılmıştır. Ya boyun eğilip teslim olunacaktı ya da bedeli ne kadar ağır olursa olsun dövüşülecekti. Devrimci tutsaklar tereddütsüz dövüşme yolunu seç-tiler.

Eğer bedelleri ağır olacak diye kavga yerine boyun eğilseydi, bu durum dışarıda dişe diş mücadele veren halklarımızın moralini bozacaktı. Orada önemli olan halkla-rımızın moralini yüksek tutacak ve onun mücadelesini alevlendirecek örnek bir dav-ranış göstermek gerekiyordu. Devrimci anlayış ve bu topraklarda süregelen devrimci mücadele geleneği de duraksamaksızın kavgaya tutuşmayı gerektiriyordu.

Ve eşitsiz, en eşitsiz koşullarda kavgaya tutuşuldu. Bunun bedeli ağır oldu. Fakat yaratılan değerler de bir o kadar görkemli oldu.

Ardından 7 yıl süren, dünyanın en uzun süreli, en kitlesel ve bedeli en ağır olan Ölüm Orucuna gidildi. Ve ölüm orucu süreci sonucunda Ölüm Orucu Savaşçıları halk-ların yüreğinde ve bilincinde büyük bir zafer kazandılar. Halklarımız, burada yüksel-tilen devrim ateşiyle sokaklarda, fabrikalarda, barikatlarda zaferi kazansınlar diye.

Zindanlarda verilen kararlı devrimci mücadele, halk kitleleri içerisinde kendi so-nuçlarını yaratmıştır. 1 Mayıs 2010'da yüzbinlerin Taksim'i zapdetmesinde, Hrant Dink'in büyük ve görkemli cenaze töreninde, Alevilerin sokaklardaki kitlesel patla-masında, Kürt halkının etkileyici ve sarsıcı eylemlerinde bu etkiyi görebiliriz.

Burjuvazinin bu topraklarda halklara karşı giriştiği dizginsiz ve sınırsız faşist te-rör, çökmekte olan kapitalist düzeni kurtaramayacaktır.

Halk kitleleri artık her tarafta bilinçli tarih yapıcıları olarak öne atılıyorlar.

Burjuvazi ve onun devleti her ne yaparsa yapsın, egemenlerin çöküşü ve bizim zaferimiz aynı şekilde kaçınılmazdır.

Evet yoldaşlar, yaşam bizden yanadır.

Kandıra F Tipi'nden Leninist Tutsaklar

Zorunlu Din Derslerine Hayır!

Antep'te Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD), "Zorunlu Din Derslerine Karşı" ba-sın açıklaması düzenledi.

Basın açıklaması 12 Aralık Pazar günü saat 11.00'de Kırkayak Parkı'nda yapıldı. Kırkayak Par-kı'nda bekleyen sivil toplum örgütleri, PSAKD üyele-rinin kortej halinde gelmesiyle alkışlarla, sloganlarla başladı. Basın açıklamasında, "din dersinin 12 Eylül as-keri faşist darbesi sonrasında zorunlu hale getirildi. Biz Aleviler olarak, AİHM'de alınan kararın hayata geçiril-mesini istiyoruz. Mücadelemiz, din dersleri zorunluluk-tan çıkana kadar devam edecektir" denildi.

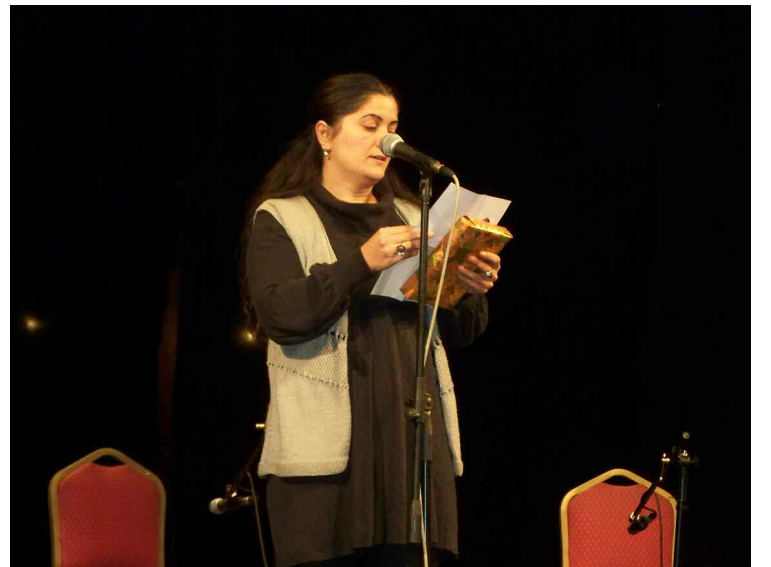
Basın açıklaması sonunda şiir dinletisi yapıldı. Ey-lem süresince "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Zorunlu Din Dersi İs-temiyoruz", "Hem Sorunlu Hem Zorunlu", "Diyante Değil Eğitime Bütçe" sloganları atıldı. Hava şartları ne-deniyile planlanan oturma eylemi yapılamadı. Eyleme Mücadele Birliği ve diğer kurumlar destek verdi.

Mücadele Birliği/Antep

Ayışığı Fotoğraf Atölyesi'ne Mansiyon Ödülü

Divriği Kültür Derneği'nin Kentsel Yıkım Projesine dikkat çek-mek amacıyla düzenlemiş olduğu 2 Temmuz Mehmet Atay Fo-toğraf Yarışması'nın sonuçları 11 Aralık 2010 Cumartesi günü Muammer Karaca Tiyatrosu'nda düzenlenen bir etkinlikle açıklandı ve yarışmaya katılan fotoğraf sanatçılarına ödülleri verildi.

Bağlama Dörtlüsü, Divriği Kültür Derneği Tiyatro Topluluğu, şair ve fotoğraf sanatçısı Mehmet Özer ve Mazlum Çimen'in de katıldığı bir et-kinlik de yapılan gecede Ayışığı Sanat Merkezi'nde çalışmalarını yürüten Ayışığı Fotoğraf Atölyesi'nin (AFA) fotoğraf çalışmalarına Mansiyon ödülü verildi ve kolektif bir ürün olmasına vurgu yapıldı. Ayışığı Sanat Merkezi'nden Songül Yücel, sanat merkezi olarak genel olarak yarışma-lara mesafeli durduklarını, Divriği Kültür Derneği'nin Kentsel Yıkım Pro-jesine dikkati çekmek, işçi ve emekçi halkların bu yıkım gerçeğine objektiflerin çevrilmesin istemesi üzerine fotoğraf yarışmasıyla bu konuya kendi tanıklıklarını eklemek istediklerini belirterek AFA fotoğraf emek-çileri adına mansiyon ödülünü aldı. □

Hayal, Umut, Hareket: Konformist Ölümün Panzehirleri

Pek çoğumuz bilir: Bir savaşta en zor olanı, siperlere yığılıp kalmış bir orduyu hücumla kaldırmaktır. Kurşunlardan ve bombalardan koruyan o derin siperlerden çıkıp, ölümün yağmur olup yağdığı açık bir alana koca bir orduyu bir anda sürmek nasıl zorlu bir ön hazırlığı gerektirir? Burjuva ordulara özgü baskıcı ve emre itaat cenderesi, tek başına böyle bir saldırıya yeterli olmaz. Bu yüzden, her bir askerin hedefe odaklanması sağlanır, bakış yalnızca varılacak noktaya kilitlenir. Sadece ilerideki hedef noktaya bak, böylece önünde uzanan boş araziye yağın bombalara dikkat etme: sadece hedefe. Böylece yan yana koştuğun insanların vurulup düştüğünü, ayağı tökezleyenleri, silahını bırakıp sessizce bir çukurun karanlığında kaybolanları, umutsuzca bağırıp çağırınları görme. Sadece hedefe ve hiç arkana bakma, böylece o güvenli, sıcak ve telaşsız siperlerden ne kadar uzaklaştığını görme.

Halkların büyük öfkesini kazanmış olmaları bir yana, düzenli ordular kitle ve birey psikolojisini en iyi kullanan aygıtların başında gelir. Bu yönüyle, onlardan öğrenecek çok şeyimiz var. Tarihsel ve toplumsal mücadeleler içinde kitle ve birey psikolojisini küçümsemek, her zaman büyük bir hatadır. Politika yalnızca olgularla yapılmaz. Öfkeler ve özlemler yaratmak, hayal gücünü harekete geçirmektir. Ve bu çimentoların en sertini, umudu doğurur. Umut ise, değiştirip dönüştüren hareketi. Bir devrimci ile reformcu arasındaki ayırım burada da nettir. Dönüştüren hareket yoksa umut da yoktur. Umut yoksa hayal gücü, öfke ve yakıcı özlem yoktur. Reformizmin yaratacağı tek sonuç, konformizmdir. Yani o sıcak, karanlık siperlerde hareketsiz yatmak.

Bütün bakışı hedefe kilitleyip sürekli ilerlemek, yalnızca bir savaş taktiği değil. Ama her sosyal hareketin kanseri olan konformizme karşı en etkili ilaçtır. Olduğu yerde çakılı kalan çürür, sürekli akan ise eninde sonunda büyük okyanuslarla buluşur.

Büyük Kavgalar Büyük Hedefler İçindir

Çarlık rejimi yıkıldığında, trene atlayıp devrimin başkentine giden Lenin, istasyonda kendisini karşılayan onbinlerce işçiyi, hatta ona en yakın yoldaşlarını bile şaşkırtan bir konuşma yapmış, devrimin yeni hedefini göstermişti: Burjuva demokratik devrimden sosyalist devrime. Lenin her zaman, varolan hareketi en ileri noktalara taşıyacak nirengi noktaları ve hedefler belirlemede usta olmuştu. 1902’de dağınık devrimci güçleri bir parti disiplini altında tutmak için bir illegal gazete hedefi ortaya koyarken de ya da ağır bir yenil-

ginin hantallığını üzerinden atmak için 1912’de yasal bir günlük gazete hedefi koyarken de, hep aynı şeye inanmıştı: Büyük kavgalar ancak büyük hedefler için verilir. Ulaşılan her hedef, eğer daha ilerisi için bir ön hazırlık değilse, konformizme yol açar. Ve 1917 Nisan’ında Lenin, biliyordu ki, sadece yenilgiler hazırlamaz konformizmi, zaferler de hazırlar.

Lenin’in öğrencisi ve yoldaşı Stalin bu dersi iyi okudu. 1920’li yıllarda faşizmin örgütlenişinden, yaklaşan tehlikeyi gördü ve bunun ancak çok güçlü bir kitle motivasyonu ile durdurulabileceğini anladı. Partide ve toplumda büyük ileri sıçrayışı gerçekleştirecek hedefler yaratıldı. Kolektivizasyon ve sosyalizme geçiş hedefi, bedelleri ağır bir kavgaya yol açtı. Varolanı yıkmaya girişmenin, dengeleri altüst etmenin riski büyüktü elbet, adeta mayınlı bir tarlada tepinmek gerekliydi. Fakat eğer parti ve toplum büyük ileri sıçrama için motive edilmeseydi, faşizm karşısındaki büyük öfke, kahramanlıklar ve zafer getiren hayal gücü yaratılamazdı.

Konformizm derin siperler kadar güvenlidir; insanı açık hedef haline getirmez: Ana kucak kadar sıcaktır, belirsizliğin azıttığı streslere karşılık, her şeyin alışılabilir olduğu tatlı bir uyusukluk vardır orada. Konformizm bir devrimin, devrimci bir partinin, bir devrimci sınıfın en büyük düşmanlarından biridir.

Susmayan Bir Hücum Borusu

Tarihi boyunca Leninist Parti, her açıdan, konformizmin duvarlarını yıka yıka bugünlere geldi.

Teorik konularda, genel kabul görene, en az itiraz edilene ya da kutsallaştırılmış metinlere değil, bilimsel yöntemlere ve yüksek politik kavrayışa dayandı. Ve bu ileri devrimci politik kavrayış sayesinde, devrimin en temel sorunlarının teorik çözümlerine herkesten önce ulaştı. Diğerleri, ayaklarına dolanan kutsallaştırılmış metinler ve geleneksel düşünce alışkanlıkları yüzünden, kırk yıl öncesinin hedef ve şiarlarının ötesine geçemediler.

Pratik yönünden Leninist Parti, tabiri yerindeyse “herkes gider Mersin’e onlarsa gider tersine” dedirtecek konumda oldu hep. Temel ilkeler ve büyük hedefler için, çoğu zaman tek başına kalarak mücadele etti. Ve bu sayede, proletarya ve emekçiler içinde, yalnızca varolan konumu korumaktan öte bir anlam ifade etmeyen “direniş” çizgisi yerine, sınıfı sinip kaldığı siperlerden çıkartıp hücumla kaldıracak bir hücum borusu işlevini yerine getirdi.

Genel demokratik konularda olduğu gibi, Kürt ulusal sorunu karşısında Leninist Parti,

varolan koşullara teslim olan değil, ama onu değiştirmeyi hedefleyen, güncel konumunu teorisleyen değil ama tarihsel misyona göre hareket eden bir parti oldu. Bu haliyle Leninist Parti, bulunduğu konuma çakılı kalmış ve bütün derdi mevzisini korumak olan ortalama solun kulağı dibinde hiç durmaksızın hücum borusu çalan bir “konformizm kırıcısı” olmuştur. Sessiz, telaşsız ve güvenli siperlerinden kafasını çıkartıp, iç savaşın cehenneme çevirdiği açık kavga alanına bakan ortalama sol, Leninist Parti’ye işte bu yüzden “aşırı, hayalperest” yaftası yapıştırmaktadır.

Projelerin İnsanı Olmak

Partilerin tarihi için geçerli olan, bireylerin tarihi için de geçerlidir. Ulaştığı teorik, pratik, örgütsel düzeyi her an daha ileri taşıma hedefi bulunmayan, çıtayı hep en yükseğe koymaya cesaret edemeyen kişi, bir dönem sonra konformizmin tuzaklarına düşmekten kurtulamaz.

Varolanı, ulaşılmış olanı ideal kabul eden, daha ileri atılımların taşıdığı riskleri göze alamayan ve alışılmış, denenmiş olanın rahatlığına sığınan kişi, bir süre sonra çevresindeki koşulları değiştirme iradesini de yitirir. Siperde çakılı kalmış bir askerdir o. Hareketsizlik bir süre sonra umutsuzluğu, umutsuzluk ise hayal kırıklığını doğurur; öfke ve arzu ateşini yitirir. Bu kısır döngüyü kırmak için yalnızca hareket yetmez. Makara tersinden sarılmalıdır artık. Öncelikle büyük hedeflere kilitlenmiş bir hayal gücü, sonra bu hayal gücünün yarattığı umut ve nihayet amaca yönelik planlı hareket. Siperden fırlayıp çıkmanın sihirli formülü budur.

Partiler gibi bireyler de varolan düzenin ötesinde hedeflerle, projelerle hareket ederse ancak bu sayede uykuya dalmış potansiyeller uyarılır, ancak bu sayede sahip olunanın ötesinde araçlar ve ilişkiler yaratılır. Buzu kırmak isteyen, kutba varmayı hedeflemelidir.

Her devrimci partinin iki farklı güç kaynağı vardır: Kolektif bütünleşme ve kadrolarının tek tek güçlü iradeleri. Birey olarak kadroların iradeleri ne denli güçlüyse, kolektif bütünlük de o denli güçlü olacaktır. Öyleyse, kolektif pratiğin ortaya çıkardığı ortak hedef ve projeler kadar, bireyler de mücadele içinde amaca kilitlenmiş hedefler belirlemek ve bu yönde “projeler” geliştirmekle yükümlü olmalı.

Her işçi, çalıştığı fabrikanın tümünü örgütleyecek bir projeye sahip olmalı, her bir öğrenci okulundaki tüm arkadaşlarını ya da tüm akrabalarını, tüm mahalleyi örgütlemek için kendi çabalarıyla projeler üretmeyen, Leninist partinin yarattığı politik karakterin gerisinde kalmış demektir. □

DÜNYA EMEĞİN OLACAK

TEKEL İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR

Saldırının Sorumlusu
Mustafa TÜRKEL'dir
Saldırganlar Cezalandırılmalı!
Tekel İşçileri

TEKEL İŞÇİSİ
YALNIZ DEĞİLDİR
GRUP
EMEĞE EZGİLİ

GÜN GELECEK DEVRİM DÖNECEK
AKT HALKI HAREKETİ

TEKEL İŞÇİLERİ

TEKEL İŞÇİLERİ

TEKEL İŞÇİLERİ

TEKEL İŞÇİLERİ

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

TEKEL İŞÇİSİ
YALNIZ
DEĞİLDİR!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4/C
İPTAL
EDİLSİN!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

İYİ HAYAT İKTİDARI
HER ŞEY
EMEĞİN OLACAK
DİK

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4-C'YE, TAŞERONLAŞMAYA,
SİZİZ ÇALIŞMAYA

4-C'YE, TAŞERONLAŞMAYA,
SİZİZ ÇALIŞMAYA

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4/C
İPTAL
EDİLSİN!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

TEKEL
DİRENİŞİN
78+63.GÜNÜ

TEKEL
DİRENİŞİN
78+63.GÜNÜ

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

Saldırının Sorumlusu
Mustafa TÜRKEL'dir
Saldırganlar Cezalandırılmalı!
Tekel İşçileri

TEKEL İŞÇİSİ
YALNIZ DEĞİLDİR
GRUP
EMEĞE EZGİLİ

GÜN GELECEK DEVRİM DÖNECEK
AKT HALKI HAREKETİ

TEKEL İŞÇİLERİ

TEKEL İŞÇİLERİ

TEKEL İŞÇİLERİ

TEKEL İŞÇİLERİ

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

TEKEL İŞÇİSİ
YALNIZ
DEĞİLDİR!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4/C
İPTAL
EDİLSİN!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

İYİ HAYAT İKTİDARI
HER ŞEY
EMEĞİN OLACAK
DİK

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4-C'YE, TAŞERONLAŞMAYA,
SİZİZ ÇALIŞMAYA

4-C'YE, TAŞERONLAŞMAYA,
SİZİZ ÇALIŞMAYA

4/C'YE
KÖLE
OLMAYACAĞIZ!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

4/C
İPTAL
EDİLSİN!
DEVRİMCİ İŞÇİ HAREKETİ
HALK CEPHESİ

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

TEKEL
DİRENİŞİN
78+63.GÜNÜ

TEKEL
DİRENİŞİN
78+63.GÜNÜ

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR

İŞÇİLER
KENTLERDE
MÜHÜRLENİYOR